

INTERNATIONAAL
Prestigeproject
Pieters draait op
volle toeren **7**

STUDENT
De grappigste proffen
van Leuven **9**

SOCIAAL
Mormonen
veroveren Leuven **13**

CULTUUR
Theaterfestival
onder de loep **16**

Beeld – Koffieverslaafd

Zoals het echte journalisten betaamt, is de redactie van *Veto* verslaafd aan het zwarte goud. Meteen de reden waarom we maar al te graag op zoek gaan naar de beste koffiebar van Leuven. [Ontdek het resultaat op pagina 9.](#) (Foto: Kalina De Blauwe)

NUT VAN ASSOCIATIE EN BIJHORENDE STUDENTENRAAD LIJKT ZOEK

Zwart gat dreigt na integratie

De Studentenraad Associatie Leuven (StAL) staat op de helling. Het nut van de raad lijkt ver te zoeken in het tijdperk na de integratie. Ook de Associatie zelf moddert aan.

**KORNEEL DE SCHAMP,
RODERIK DE TURCK
EN SAM RIJNDERS**

“Ik denk niet dat StAL in dezelfde hoedanigheid kan blijven voortbestaan,” klinkt het bij de Studentenraad KU Leuven. StAL, de studentenraad van de Associatie KU Leuven, lijkt aan het eind van zijn Latijn.

Die Associatie, een samenwerkingsverband tussen de KU Leuven en een aantal hogescholen, werd opgericht in het kader van de integratie. Een aantal academische hogeschoolopleidingen moesten toen “academiseren”. Richtingen zoals industrieel ingenieur of toegepaste taalkunde werden toen universitaire opleidingen. Bedoeling was om de samenwerking tussen de universiteit en hogescholen waar die opleidingen uit kwamen te versterken. Bijkomend mochten alle studentenraden van hogescholen en de universiteit samenhokken in StAL.

“StAL hield zich voor de integratie vooral bezig met het dossier integratie,” klinkt het bij Christophe Vanhoutte, die voorzitter van StAL was in het academiejaar 2012-2013. Toen bereikte het integratieproces zijn hoogtepunt. Nu lijkt het nut van StAL zoek. “StAL gaat natuurlijk altijd mee in de stroom van wat de Associatie doet en die is voorlopig aan het aftasten. De Associatie draait wel nog, maar eigenlijk liggen er geen grote dossiers meer op tafel. Ik denk dat zowel de Associatie als StAL op zoek zijn naar *the next big thing*,” stelt Vanhoutte.

Huidig voorzitter van StAL Nick Vandesyne is het hier niet mee eens: “Ik begrijp de ongerustheid dat we geen grote dossiers behandelen, maar er zijn nog dossiers op niveau van de Associatie, bijvoorbeeld regels over de Cumulatieve Studie-Efficiëntie.”

De Associatie en StAL lijken in een winterslaap te zijn terechtgekomen. “De raad van bestuur van

de Associatie kwam vroeger maandelijks samen, nu is dat nog maar één keer om de drie maanden. Vaak gaat dat om zeer informeel overleg. De Associatie is teruggeplooid tot iets kleinschalig,” vertelt Vanhoutte. “Het is ook moeilijk om zelf met ideeën te komen. Toch moet iets meer de kaart van nieuwe dossiers getrokken worden. Anders heeft StAL geen bestaansreden meer.” Vandesyne kan zich hier niet in vinden. Al aarzelt hij even voordat hij met een voorbeeld van een nieuw dossier op de propen komt. “Wij hebben gekeken naar wat wij als Associatie verder

kunnen doen met het studentondernemersstatuut.”

Dat de Associatie weinig inhoudelijk bezig is en dringend aan vernieuwing toe is, bevestigt ook Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad KU Leuven. “Ik denk niet dat StAL in dezelfde hoedanigheid kan blijven voortbestaan.”

Nieuwe richting

Over de nieuwe richting van StAL zijn de meningen verdeeld. Voor hun agenda moeten de vertegenwoordigers van StAL kijken naar de Associatie. Dat levert problemen op. “Vermits op het niveau van de Associatie weinig gebeurt, is het onduidelijk wat de toekomst van StAL is. Dat is jammer,” stelt Verslyppe. Ook Vanhoutte laakt het gebrek aan een proactieve agenda: “Enerzijds is het begrijpelijk dat ze de kat uit de boom kijken in het eerste jaar na de integratie. Maar ze moeten eens gaan kijken: “Wat willen we eigenlijk doen?”

Ook al worden geen grote dossiers gevonden, toch wordt StAL volgens Verslyppe niet overbodig. “StAL kan bijvoorbeeld de verschillende studentenraden binnen de Associatie verbinden en daar een platform voor bieden.” Vandesyne nuanceert: “StAL

heeft zeker een functie als overlegforum, maar ik denk dat wij een inhoudelijke rol moeten blijven spelen.”

De lokale studentenraden blijken echter even goed koele minnaars van StAL. “De terugkoppeling verloopt soms moeilijk, maar hebben de Studentenraad KU Leuven en de andere studentenraden al interesse getoond in StAL? Ze onderschatten StAL een beetje. Het is natuurlijk een en-en-verhaal,” zegt Vanhoutte. “Zoals het nu werkt, mag het echt wel veranderen,” reageert Verslyppe. “Daar proberen wij ook op aan te sturen, maar dat moet samen met alle andere studentenraden binnen de Associatie gebeuren.”

Ondertussen blijft André Oosterlinck, oud-rector van de KU Leuven, voorzitter van de Associatie. Zijn dagen als gevreesde *godfather* lijken echter tanende. “Persoonlijk heb ik de indruk dat Oosterlinck ook veel minder op de voorgrond treedt,” stelt Vanhoutte. Ook Oosterlinck ziet de Associatie evolueren naar een overlegforum (zie *Veto 4122*). Oosterlinck was niet bereikbaar voor verdere commentaar.

[Lees het dossier over studentenparticipatie op pagina's 4 en 5.](#)

**“StAL heeft
nieuwe
dossiers
nodig om te
bestaan”**

CHRISTOPHE VANHOUTTE
(VOORZITTER STAL 2012-2013)

Debat

Opinie

Splinter

Deze trap is rot

Praat over participatie en ergens op de derde rij onderdrukt iemand een geeuw. Als je geluk hebt. Nooit hadden studenten zoveel macht. Nooit gooiden ze die zo achteloos weg.

In Amsterdam bezetten docenten en studenten gebouwen. Hier klinken we nog een glaasje Veuve Clicquot met de rector. Perst een regering ons uit? Dan houden we een halfslachtige fakkeltocht. Twintig fakkels voor driehonderd demonstranten. De revolutie is nooit *a walk in the park*, tenzij in Leuven.

Heeft u de voorpagina van deze *Veto* gelezen? De Studentenraad van de Associatie KU Leuven (StAL) is een dinosaurus die iedereen liefst ziet verdwijnen. Buiten enkele Brusselse restaurantuitbaters, zal niemand om het gevolg van erector André Oosterlinck treuren.

Sommige vertegenwoordigers vreten dossiers. Fakbars kennen ze alleen maar van charters en ander papier. Anderen klussen bij voor politieke partijen of – godbetert – de KU Leuven.

Kromme kringen

“Elk volk krijgt de politici die het verdient,” luidt de eeuwige dooddoener. De meeste studenten kan het weinig schelen wie in ‘s Meiersstraat 5 de plak zwaait. Toch hebben de Leuvense studentenraad en studentenkoepel – nog zo’n onderscheid dat de meesten onder ons ontgaat – zelf boter op het hoofd.

Neem de kersverse ondervoorzitter van de Studentenraad KU Leuven (Stura, niet te verwarren met StAL). “Het is niet belangrijk dat de gewone student weet dat wij bestaan,” liet een trotse Joris Gevaert vorige week in deze krant optekenen. Hetzelfde ordewoord klinkt bij studentenkoepel LOKO. “Geen direct contact met de achterban. Daarvoor zijn de kringen er.”

Daar knelt het schoentje. Een keer per jaar hebben de Leuvense studenten een stem. Over wie het meeste pintjes verpatst en het Ladeuzeplein het hardst doet daveren. Als we al überhaupt kunnen kiezen.

De Leuvense studentenvertegenwoordiging is een trap en de onderste trede is rot. Ze stinkt naar schraal bier en vervlogen idealen.

Pyrrusoverwinning

Moet u – “gewone student” in Stura-jargon – daar überhaupt wakker van liggen? Ter illustratie: twee dossiers die studentenvertegenwoordigers dit jaar beroerden.

Studentenkoepel LOKO stelde Alma vrij van besparingen op studentenvoorzieningen. Goedkope maaltijden en gratis friet boven gesubsidieerde koten. Bij het Studentengezondheidscentrum hanteren ze ondertussen een heimelijke lijst van criteria om de toestroom van studenten met psychische problemen in te perken, bracht *Veto* uit. (Zie *Veto* 4119.)

Diezelfde Alma verhoogt nu trouwens doodleuk haar prijzen. Een pyrrusoverwinning heet dat dan.

Een verdieping hoger zag Stura geen graten in de beruchte 30% CSE-grens waar vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt mee dweept. De toegang tot het hoger onderwijs wordt weer wat meer versperd.

Van beide dossiers waren “gewone studenten” nauwelijks op de hoogte. Al dat CSE-gedoe is toch veel te “technisch” voor hen, oordeelt Stura-voorzitter Andries Verslyppe twee pagina’s verderop.

Participatie klinkt oersaai. Maar zo bepalen we wie studeert en wie een gratis psychiater ziet. Wekelijks probeert deze krant dat duidelijk te maken. Beste studentenraden, beste medestudenten. Doet u even met ons mee. We nemen allemaal de trap.

SAM RIJNDERS

Een Splinter is de persoonlijke mening van de schrijver. Het is niet de mening van de redactie.

#vetodebat Mondeling of schriftelijk?

Van objectieve bolletjesexamens tot een mondeling examen met out-of-the-box-antwoorden. De varianten zijn talrijk aan onze universiteit, maar welke examenvorm is nu het meest geschikt? **ELINE HOOGMARTENS**

Laurent Waelkens
(professor Romeins recht)

«Belangrijker dan de vraag naar mondelinge of schriftelijke examens, is de vraag wie het examen afneemt en quoteert. Niet zozeer wat een student concreet antwoordt maar wel hoe hij redeneert en zijn visie weergeeft, kunnen helpen om het niveau van een student in te schatten. Een professor met een jarenlang opgebouwde kennis in het vak en inzicht in de noden van het rechtsleven is daar doorgaans toe in staat. Van jonge assistenten kunnen we dat niet eisen.»

«Mondelinge examens geven de kans om op een hoger niveau over de leerstof te discussiëren, omdat je direct kan inpikken op een bepaalde gedachtegang. Terwijl je bij schriftelijke examens verschillende types van vragen moet uitdokteren om achter de redenering van studenten te komen, kan je op een mondeling examen gewoon naar die redenering vragen. Daarnaast zijn studenten duidelijk gemotiveerder om te studeren met het vooruitzicht voor iemand te moeten spreken in plaats van op een bundel papier neer te kijken.»

«Voorstanders van schriftelijke examens zijn duidelijk voorstanders van verbetering door assistenten of misschien zelfs van de multiple choicecomputer van de Krakenstraat. Onder de sluier van verheerlijkte objectiviteit daalt de kwaliteit van onze examens.»

«Vanwaar die drang om steeds objectiviteit na te streven? Rechten is geen exacte wetenschap, het gaat over verhoudingen tussen mensen en die zijn het allerminst objectief. Verbetersleutels met modelantwoorden beperken de originaliteit van studenten en dat is jammer. Toch is geen enkele examenvorm ideaal. Het is steeds zoeken naar de minst slechte oplossing.»

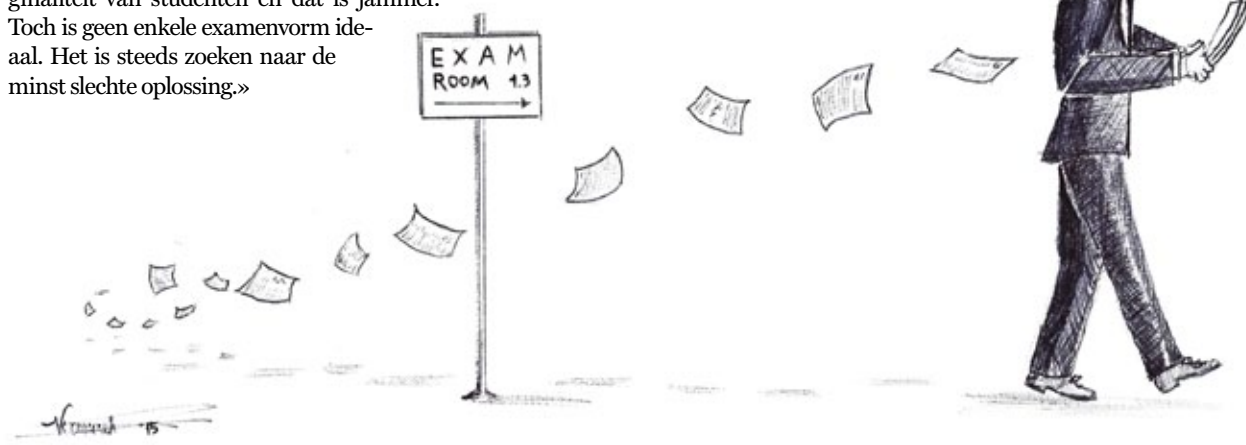
Bart Maddens £
(vice-decaan Sociale wetenschappen)

«Binnen onze faculteit streven we naar een gelijke behandeling van de studenten. Dat verklaart de tendens naar meer schriftelijke examens. Gedetailleerde verbetersleutels waarborgen namelijk de objectieve beoordeling. Bij essayvragen stellen profs bijvoorbeeld op voorhand een modelantwoord op waarin bepaalde sleutelwoorden en gedachten zeker aan bod moeten komen.»

«Mondelinge examens zijn moeilijker te objectiveren via zulke verbetersleutels. Het risico is bijgevolg groter op een subjectieve beoordeling, bijvoorbeeld doordat een prof soms onbewust positiever staat tegenover een student die vaak naar de les komt.»

«Toch geef ik toe dat dat nadelig is voor creatieve studenten die al eens *out of the box* durven antwoorden. Want hoe je het ook draait of keert, onbewust zal de prof of assistent terugvallen op het modelantwoord. Daarvoor moeten we alert blijven. Daarom is ook een schriftelijk systeem niet ideaal, maar het nadeel weegt nog steeds niet op tegen de voordelen.»

«Het zou jammer zijn dat retorisch sterke studenten bevoorrecht worden op examens die in principe enkel naar kennis peilen. Taalvaardigheden toetsen we liever expliciet aan de hand van presentaties, debatten en de mondelinge verdediging van de masterproef.»

Illustratie Quinn Vermeersch

Lezersreacties

Frédéric Van den Ostende (via Facebook): «Mondeling examen met vragen die grote delen van de cursus behandelen. Op deze manier kan de student zelf ingaan op stukken die hij beter weet en heeft de prof een beter beeld in welke mate de student de cursus beheerst. Een mondeling examen dat dus meer uitloopt op een gesprek is de eerlijkste manier van examens afnemen.»

Niels Decoster (via Facebook): «Schriftelijk is veel minder stress. Want ge moet de prof niet onder ogen komen, bij vragen waar ge het antwoord niet op weet.»

Engelina Chaillet (via Facebook): «Schriftelijk. Minder stress want je hebt de kans om het antwoord gedetailleerd uit te schrijven zonder tijdsdruk of indringende blikken van een prof.»

Veto neemt afscheid

In je handen of op je scherm onze laatste krant van dit academiejaar. Voor we zomerse oorden opzoeken en in de boeken duiken, nog een jaaroverzicht. **Dit was Veto dit jaar.**

1 | Speel niet met onze toekomst, het is ook die van u!

Het academiejaar schiet uit de startblokken onder de donkere wolk van aangekondigde besparingen. Studenteprotest wordt ingezet onder het motto “onderwijs is geen investering, maar een basisrecht.” Er komt ook een campagne met als opschrift: “Speel niet met onze toekomst, ze is ook die van u!” Alles culmineert in een betoging op 2 oktober. Deze brengt veel animo, maar bitter weinig resultaat.

NIEUW SYSTEEM KWALITEITSZORG BIJNA REALITEIT

COBRA losgelaten op KU Leuven

Het COBRA-plan van vicerector Onderwijs Didier Pollefeyt kreeg deze week een positief advies van de Onderwijsraad. Daarmee wordt het plan stilaan realiteit.

**KORNEEL DE SCHAMP EN
RODERIK DE TURCK**

Het COBRA-plan van vicerector Pollefeyt moet een intern systeem van onderwijskwaliteitszorg opzetten aan de KU Leuven. Op een eerste Onderwijsraad, waar de vicedecanen van de faculteiten samen met vertegenwoordigers van studenten

en personeel een advies moesten afleveren, kwam het echter niet meteen tot een vergelijk over het plan. (Zie *Veto 4124*.)

Pollefeyt is alvast tevreden wanneer we hem om commentaar vragen. "Het was een open en constructieve discussie. Iedereen was ermee begaan en zo evenwichtig mogelijke tekst voor te leggen."

Vrijheid

Er klonk bij de eerste versie van het plan vooral kritiek op de vrijheid die faculteiten zouden krijgen bij het uitwerken van gesprekken met studenten, een van de pijlers waarop COBRA is gebouwd. Vooral de grote faculteiten vreesden dat hun eigen systemen in het gedrang zouden komen door de regulitis van de vicerector. "Het nieuwe systeem moet er een zijn dat zich inschrijft in de bestaande procedures en organen van de KU Leuven. Ik denk dat we daar nu in geslaagd zijn," laat Pollefeyt daarover weten. De faculteiten zullen nu zelf vragen en thema's kunnen aandragen tijdens de gesprekken.

Marijke Vanderschot, die voor de Studentenraad KU Leuven in de Onderwijsraad zetelt, vindt wat meer vrijheid niet slecht. "Zo kunnen er door de faculteiten ook duidelijk thema's gekoppeld worden aan de gesprekken. Dan kan er één soort van problemen worden opgelost, terwijl er in een volgende ronde nieuwe problemen worden aangesneden."

Jaarlijks

De studenten hamerden vooral op het jaarlijks afnemen van de gesprekken. Daarop kwam tegenkanting vanuit de faculteit Sociale Wetenschappen. "We zijn vooral bang voor een routinisering, waarbij je, om alles te kunnen organiseren, de zaken te minimalistisch zou gaan invullen," klinkt het bij Bart Maddens, vicedecan Onderwijs van die faculteit. "Wij zijn eer-

der voorstander van een model waar op geregelde tijdstippen de opleiding grondig wordt bekeken met alles erop en eraan, zoals dat het geval was met een externe visitatie. Het lijkt ons ideaal de oefening om de drie jaar te maken." Verder wijst Maddens erop dat eventuele programmawijzigingen als gevolg van de COBRA-evaluatie nooit tegen het daaropvolgende academiejaar al zullen kunnen worden doorgevoerd.

Maddens kon zijn collega's echter niet overtuigen. De jaarlijkse periodiciteit voor de gesprekken met studenten komt er toch en de studentenvertegenwoordigers zijn dan ook opgetogen. "Het ligt voor de hand dat het constant opvolgen van studenten belangrijk is, aangezien zij de basis van het onderwijs vormen. Wanneer de bevraging jaarlijks gebeurt, kunnen er ook beter evoluties waargenomen worden," vertelt Vanderschot.

Rapport

De studenten moesten uiteindelijk wel toegeven op hun eindrapport. Dat moeten ze nu neerleggen op de Onderwijsraad, terwijl dat in het oorspronkelijke plan naast het rapport van de Onderwijsraad zou worden bekeken door het dagelijks bestuur van de universiteit, het GeBu. "Daar is inderdaad een consensus over bereikt, al was het natuurlijk fijner geweest als wij die autonomie hadden gehad. We zijn echter van plan om ons rapport ook op onze website aan te bieden," klinkt het bij Vanderschot.

Pollefeyt verklaart: "Met het oorspronkelijke plan hadden we een te

complexe situatie gecreëerd voor de studenten in de Onderwijsraad. Daarnaast kregen we te horen van de andere geledingen, zoals het personeel, dat ook zij voor onderwijsmateries geen rechtstreekse toegang hadden tot het GeBu."

Het plan is ondertussen nog niet definitief goedgekeurd. Daarvoor is het nog wachten op de Academische Raad, waar onder andere de decanen zetelen. Toch heeft het advies

.....
"Het nieuwe systeem moet zich inschrijven in de bestaande procedures"
.....

**DIDIER POLLEFEYT
(VICERECTOR ONDERWIJS)**

van de Onderwijsraad normaal heel wat gewicht. Ondertussen werden al enkele COBRA-gesprekssessies uitgeprobeerd aan de faculteit Industriële Ingenieurswetenschappen. "Daar was de respons toch al heel positief," zegt Vanderschot. "Zo kan er alvast gesleuteld worden aan de vragen." Pollefeyt hoopt volgend academiejaar al een proefdoorloop van het hele systeem te organiseren.

Cartoon Jasper Van Loy

Lezersbrief Letterenluiheid?

Deelname aan de 24 urenloop is inderdaad al een tijdje een hekelpunt voor de zes Letterenkringen. Hier zijn echter wel gegronde redenen voor en dit kan niet zonder meer afgeschilderd worden als 'letterenluiheid'. We hebben tot nu toe steeds meegedaan, juist voor de enkele sportievelingen bij Letteren. Het reeds gepubliceerde artikel inzake onze deelname mist fundamentele argumentatie, achtergrond en objectiviteit. Beslissingen werden nog niet genomen, dit werd ook meermaals duidelijk gecommuniceerd, zowel naar veto als naar de auteur. De voorbarige publicatie wordt zowel door de zes Letterenkringen als de Letterenstudenten ten zeerste betreurd.

Vorig jaar nodigden we Pieter Put en LOKO uit om naar een van onze vergadering te komen, waar de problematiek werd blootgelegd. We konden op begrip en goede wil rekenen, zowel van LOKO als van de toen opkomende

sportcoördinator Pieter Put. Er werden acties ondernomen, waarvoor we hen dankbaar zijn. Nevencompetities werden toegevoegd, maar konden naar onze mening onvoldoende hun plaats veroveren binnen het evenement.

Het artikel verwijt Letteren een slechte sportwerking te hebben. We kunnen terecht stellen dat alle sportverantwoordelijken en presides van zowel Letteren als NFK er hun werk van hebben gemaakt. Er werd dat gedaan wat binnen onze budgettaire mogelijkheden lag. Letteren beschikt echter niet over het kapitaal om comfort te bieden en grootschalige opzichtige constructies neer te zetten die tot de verbeelding spreken. Een duidelijk uitgewerkt thema stond hoog op ons prioriteitenlijstje om op die manier de animo bij onze studenten op te wekken. We zijn er ons van bewust dat de letterenstudenten niet de sportiefste van de hoop zijn. Om

ze toch tot op sportkot te krijgen werden er door de presides uitdagingen aangegaan die gingen van een vat geven, onze mascotte die zich liet kaalscheren tot ludieke activiteiten zoals een rondje lopen in bikini. Verder hebben we posters opgehangen, zowel in onze fakbar als in de gangen van de faculteit. Promofilmpjes en foto's werden via sociale media massaal verspreid. Tevens werd er meer dan een keer in de verschillende aula's rondgegaan om mensen warm te maken voor het evenement. Op het evenement zelf stonden verschillende presides en sportverantwoordelijken dag en nacht klaar om potentiële lopers warm te ontvangen en aan te sporen te lopen. Zowel onze lopers als lopers van andere kringen konden steeds rekenen op enthousiaste aanmoedigingen vanaf de zijlijn. Deze aanmoedigingen werden gesterkt door zelfgemaakte spandoeken. Dat de anonieme

Babyloniër niets van deze acties opgemerkt heeft, doet ons vragen stellen bij zijn/haar aanwezigheid tout court.

De al dan niet deelname van Letteren aan de 24 urenloop doet serieus wat stof opwaaien. Onze aanwezigheid op LOKO evenementen zoals Ithaka en IFTF wordt daarbij genegeerd. We betreuren het dat de afwezigheid van andere grotere kringen niet dezelfde stofwolk heeft veroorzaakt. Bijkomstig willen wij benadrukken dat de auteur een verleden binnen de Letterenwerking heeft, waardoor er niet kan gesproken worden van een objectieve insteek. Het is jammer dat op die manier de neutraliteit en objectiviteit van Veto ondermijnd wordt.

Kristien Vandebeeck en Fleur Devlieger.
Namens Alfa, Babylon, Eoos, Historia, Mecenas, Musicologica en KOCO Letteren.

21 Tachtig miljoen minder voor KU Leuven

Het hoger onderwijs moet 80 miljoen euro besparen. De KU Leuven neemt daarvan veertien miljoen voor haar rekening, vier procent van haar werkingsbudget. Een verhoging van het inschrijvingsgeld lijkt onafwendbaar. De universiteit reageert beheerst. "We mogen ons niet als verweerde kinderen gedragen als er een inspanning wordt gevraagd" stelt Algemeen Beheerder Koenraad Debackere.

31 P-Magazine bekend: "Ja, wij zijn seksisten"

Dat is allemaal niet erg voor P-magazineliefhebbers. Het tijdschrift biedt een gratis cantus aan in ruil voor foto's van mooie studentes. Seksisme en vrouwenobjectivering, klinkt het bij Katlijn Malfliet, vicerector Diversiteit. "Ja, wij zijn seksisten," reageert hoofdredacteur Jeroen Denaeghel droog.

Dossier Participatie

Van bezetten naar samen dineren

Al elf jaar zijn studentenvertegenwoordigers geen blozende maagden meer. Dankzij het medebestuur zetelen studenten in de hoogste raden van de universiteit. Maar hoe komen ze daar? En worden de banden tussen bestuur en student niet verstikkend nauw?

TEKST KORNEEL DE SCHAMP, RODERIK DE TURCK EN SAM RIJNDERS

TRAP 1 DE KRINGEN

Zoals goede democraten beaamt, kiezen studenten hun vertegenwoordigers. In Brussel of Gent stemmen studenten direct. (Zie kader.) Hun Leuvense collega's mogen alleen een presidium en facultaire vertegenwoordigers verkiezen tijdens de beruchte kiesweken.

Daar knelt het schoentje. Wanneer de onderste trap van een piramide rot is, dreigt de hele constructie als een kaartenhuisje in te zakken. Inhoudelijke standpunten doen er tijdens een kiesweek weinig toe. Wie het grootste springkasteel heeft of het meeste bier uitdeelt, is zo goed als zeker van de overwinning. "Wij moedigen kringen aan om de klemtoon op de inhoud te leggen," liet Andries Verslyppe, voorzitter van Studentenraad KU Leuven (Stura), eerder in deze krant optekenen. "Maar over het algemeen blijft het een probleem." (Zie Veto 4123.)

Ook vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink deelt de bezorgdheid. "Maar het is niet aan de universiteit om studenten daarop aan te spreken." Kringen klagen ook over de betrokkenheid van hun studenten, weet de vicerector. "Ze moeten steeds gekkere activiteiten doen om de

"Wij moedigen kringen aan om de klemtoon op de inhoud te leggen"

ANDRIES VERSLYPPE
(VOORZITTER STURA)

aandacht te trekken."

Al kan dat aan de beperkte keuzemogelijkheden liggen, geeft ook Gosselink toe. De meeste studentenkringen zijn een-partijstaten. Tijdens de kiesweek kan je op slechts één ploeg stemmen. "Als je een debat met alleen maar gelijkgezinden voert, is de uitkomst voorspelbaar en haken mensen af. Idealiter nemen meerdere ploegen deel."

Ondanks de magere interesse haalden alle kiesploegen dit jaar vlotjes het quorum. Het participatiedecreet verplicht hen immers tot een opkomst van tien procent. (Zie kader.) Toch nuanceert Verslyppe. "Een kiesdrempel zegt niet veel over de kwaliteit van de verkiezing. Een eenzijdige focus op het quorum wil ik dan ook relativeren."

TRAP 2 DE ALGEMENE VERGADERING

Eens ze verkozen zijn, kruipen de Leuvense presidia en facultaire vertegenwoordigers op de banken van de Algemene Vergaderingen (AV) van Stura en de Leuvense studentenkoepel LOKO. (Zie kader voor het verschil tussen beiden.) Daar kiezen ze de bestuurders van de studentenraden en de mandatarissen die hen bij de universiteit vertegenwoordigen.

Maar de AV's doen meer dan dat. Als echte studentenparlementen roepen ze de mandatarissen regelmatig ter verantwoording.

"Soms vraagt Andries (Verslyppe, voorzitter van Stura, red.) tijd om zijn achterban op de AV te raadplegen," legt Jos Vaesen, directeur-generaal van de rectorale diensten, uit. "Dan nemen we die dag nog geen beslissing." Ook vicerector Gosselink ziet studentenvertegenwoordigers regelmatig terugkoppelen. "Daarna veranderen ze soms van koers."

Toch regent het niet alleen goednieuwsberichten. Zo ontving deze krant enkele klachten van presessen over het functioneren van de AV van LOKO. Al kaatste voorzitter Karel Van Den Bossche de bal toen naar hen terug. "Ik wil geen AV vol mensen die met een holle blik terugstaren." (Zie Veto 4116.)

"Sommige beslissingen zijn zo technisch dat ze onbegrip oogsten"

KLAAS KEIRSE
(OUD-VOORZITTER LOKO)

Van Den Bossche krijgt daarin steun van zijn voorgangers. "Als de kringen een beslissing niet begrijpen, dan moeten ze maar protesteren op de AV," vindt Klaas Keirse, voormalig voorzitter van LOKO. "Het lijkt soms dat de massa niet akkoord is, maar dat wil niet zeggen dat het een foute beslissing is. Sommige beslissingen zijn zo technisch, dat ze onbegrip oogsten."

Dat laatste heeft ook Verslyppe ervaren. Dit academiejaar keurde de Stura een CSE-grens van dertig procent goed. (Zie Veto 4108.) Daardoor kunnen eerstejaarsstudenten die voor minder dan dertig procent van de vakken slagen, zich niet meer voor dezelfde richting inschrijven. Het kwam Stura op een storm van protest te staan. "Veel mensen reageerden zonder te weten hoe complex het dossier was, maar studenten waaraan we meer context gaven traden hun vertegenwoordigers bij."

4 Administratief en Technisch Personeel zit op het tandvlees

Het Administratief en Technisch Personeel (ATP) van de KU Leuven vreest de besparingen. Overwerken hoort er tot de arbeidscultuur. Hun contracten, veelal tijdelijk, zitten legaal in een grijze zone. De vakbonden stellen de misstanden aan de kaak. "Waar wordt er niet geklaagd over de werkdruk?" reageert een stöcijnen personeelsdirecteur Bert Overlaet in deze krant.

5 Inschrijvingsgeld stijgt met bijna 50%

De kogel is door de kerk. Studenten moeten vanaf nu 890 euro inschrijvingsgeld betalen. Veto is de nationale media voor en brengt het nieuws. Dat zwakkere studenten gespaard zouden blijven, blijkt een loze belofte. Het aanmoedigingsfonds verdwijnt en ook de studentenvoorzieningen moeten zwaar inleveren. "Dit wordt niet besparen, maar overleven," zucht Andries Verslyppe, voorzitter van de Leuvense Studentenraad.

Dossier Participatie

TRAP 3 DE UNIVERSITEIT

Ooit boekten studenten de meeste resultaten met betogingen en bezettingen. Nu zitten ze naast de grote jongens aan tafel en zoeken ze compromissen. 'Medebestuur' heet zo iets.

Met resultaat. Studenten wegen veel meer dan vroeger, klinkt het. "Vroeger zaten er alleen maar studenten in de Academische Raad (AR, *het hoogste beslissingsorgaan van de KU Leuven, red.*). Wanneer we grote beslissingen voorbereidden, waren ze er niet bij," zegt directeur-generaal Vaesen. "Nu ze in het GeBu (*Dagelijks bestuur van de KU Leuven, red.*) en de Raad van Bestuur zetelen, zijn ze veel meer betrokken."

Toch stelt Vaesen de achterban van de medebestuurders gerust. Hun belangen worden nog steeds verdedigd. "Daar zijn studentenvertegenwoordigers niet uniek in hoor. Als de vicerector van KULAK alleen in het belang van KULAK denkt, dan zou hij elk GeBu botsen. Maar als hij over zich heen laat lopen, dan zal hij het in Kortrijk horen." Medebestuursschap zou dan ook een delicaat evenwicht zijn.

"Het is niet omdat we met elkaar spreken, dat we het altijd eens zijn," lacht vicerector Gosselink. "Af en toe vallen er harde woorden, maar dat kan. We moeten elkaar niet voortdurend over de bol aaien."

Daarvoor moeten vertegenwoordigers wel sterk genoeg in hun schoenen staan. "Als je ja-knikkers naar de raden stuurt, dan ondermijn je de zaak," weet Christophe Vanhoutte, voormalig voorzitter van de Studentenraad Associatie KU Leuven (*zie voorpagina*), maar al te goed. "Je hebt natuurlijk altijd mensen die nooit hun mond open doen en er voor spek en bonen bijzitten."

Toch is medebestuur niet zaligmakend. Wie collegiaal verantwoordelijk is voor het beleid, kan dat moeilijk afvallen. "Een protest starten tegen je eigen instelling die je zelf bestuurt, is een beetje belachelijk," lacht Vanhoutte. "We kunnen geen oppositie meer voeren."

Daar is niet iedereen het mee eens. "Maak je geen illusies," waarschuwt Keirse, op zijn beurt voormalig voorzitter van LOKO. "Als het de moeite is en de meerderheid van studenten iets onrechtvaardig vindt, dan zal er protest zijn. Dan moet je zeggen dat je niet akkoord bent, je bezwaar laten optekenen en de straat optrekken." Zo ver kwam het nog niet sinds het medebestuur. "Juist omdat we mee kunnen besturen, moeten we minder protesteren."

iPads voor iedereen

Dan zijn er nog de etentjes en geschenkjes voor meebesturende studenten. Brengen die hun onafhankelijkheid niet in het gedrang? Durf je bij de rector op tafel slaan, als je een avond eerder samen wat exquise wijnen achterover sloeg? Keirse vindt de etentjes een vorm van compensatie. "Je steekt er veel tijd in. De enige tegemoetkoming die je krijgt is ervaring en af en toe een plezante lunch met de rector. Als de hele vergadering gaat lunchen, heeft het trouwens weinig zin om je daarbuiten te houden. Dan behandelen ze je als tweederangsvertegenwoordigers."

Ook in de iPads die studenten in het GeBu en in de AR krijgen, ziet hij geen

"We moeten elkaar niet voortdurend over de bol aaien"

RIK GOSELINK
(VICERECTOR STUDENTENBELEID)

graten. "Als iedereen een iPad krijgt, waarom dan niet de studentenvertegenwoordigers?"

Directeur-generaal Vaesen relativeert zo mogelijk nog meer. "In heel hun loopbaan als vertegenwoordiger hebben ze recht op een iPad," zegt hij. "Daarmee trek je mensen niet over de streep. Als je eet, heb je trouwens niet altijd de leukste tafelburen. Dat kan dus ook vervelend zijn."

Dan is er nog de media. Zo kondigde een Stura-mandataris samen met vicerector Onderwijs Didier Pollefeyt de nieuwe CSE-grens (*zie hierboven*) op *Het Journaal* aan. Beide leken onder een hoedje te spelen, tot ongenoegen van een deel van de achterban. "Dat was jammere beeldvorming van de VRT op dat moment," reageert Stura-voorzitter Verslyppe. "Maar wie er het dichtst op zit, beslist niet. Dat doen de vertegenwoordigers in de AV. Het voorstel was daar breed gedragen."

WTF Participatiedecreet?

Studenten horen hun universiteit of hogeschool actief mee te besturen. Dit is één van de centrale pijlers van het Participatiedecreet, dat in 2004 door het Vlaams Parlement goedgekeurd is.

Om dit te verwezenlijken, legt het decreet individuele rechten van de student vast. Studenten kunnen bij examenbetwisting terugvallen op hun individuele rechten die het decreet vastlegt. Dit vergemakkelijkt en versnelt het beslissen van bepaalde rechtszaken. Ook creëert het Participatiedecreet het wettelijke kader voor de studentenraden. Deze raden waren voor het decreet afhankelijk van de arbitraire goedkeuring van de universiteiten of hogescholen waar ze toe behoorden. In extreme gevallen kon de instelling de studentenraad ontbinden. Bovendien was de concrete invulling van de studentenraden vaak een natte vingerwerk.

Het decreet dwingt de studentenraden om elk jaar een wettelijke verkiezing te houden waar minstens 10% van de studentenbevolking aan deelneemt. Als hier niet aan voldaan wordt, verliest de studentenraad haar stemrecht binnen de onderwijsinstelling.

Stura vs LOKO

Leuven is dubbel bedeed wat studentenvertegenwoordigers betreft. Zowel de Studentenraad KU Leuven (Stura) als de studentenkoepel LOKO strijden om het hart van de (KU) Leuvense student. Sinds de integratie, die van een aantal hogeschoolopleidingen een universitaire opleiding maakte, bevindt de KU Leuven zich immers over gans Vlaanderen. De Studentenraad KU Leuven behartigt dan ook de belangen van alle KU Leuvenstudenten, terwijl LOKO zich specifiek toespit op Leuvense materie.

Die opdeling gaat soms gepaard met enkele *turf wars* over welke materies nu onder wiens verantwoordelijkheid vallen. Vicerector Gosselink vindt die opdeling steeds duidelijker worden. "Dat Stura zich enkel met onderwijsvertegenwoordiging bezig zou houden, is te artificieel gebleken. Studentenbelangen gaan verder dan dat. Stura profileert zich dan ook steeds meer op het gebied van studentenvoorzieningen op campussen, ook buiten Leuven. Dat is gezond en ze doen dat goed." Om alle verwarring weg te nemen, komt er binnenkort een nota op het GeBu waar de bevoegdheden van beide organisaties worden verduidelijkt.

Bij Jos Vaesen klinkt er echter kritiek. "Persoonlijk zie ik geen dwingende reden waarom vertegenwoordiging en activiteiten tot verschillende organisaties moeten behoren. Met de mensen van LOKO heb ik weinig contact. Een keer per jaar zie ik hun begroting passeren en dan denk ik: "Dat is toch een flink bedrag." LOKO is vrij goed bedeed en Stura eerder karig bedeed."

Rechtstreeks kan ook

In Leuven worden studentenvertegenwoordigers verkozen volgens een getrapt systeem. De studenten kiezen binnen hun faculteit hun vertegenwoordigers. Die vertegenwoordigers kiezen dan op de Algemene Vergadering wie hen vertegenwoordigt bij het universiteitsbestuur. De mandatarissen van de Studentenraad of LOKO zijn zo vaak nobele onbekenden bij de gewone student.

Niet zo aan de Vrije Universiteit Brussel (VUB) of UGent. Daar worden de hoogste studentenvertegenwoordigers rechtstreeks verkozen. "Bij ons worden de mensen in de raad van bestuur en de sociale raad rechtstreeks verkozen," vertelt Jelle Heyvaert, voorzitter van de Gentse Studentenraad (GSR). "De facultaire vertegenwoordigers en de rechtstreeks verkozen bestuurders komen samen in de Algemene Vergadering van GSR."

Beide voorzitters zien toch wel voordelen aan hun aanpak. "Het heeft het grote voordeel dat studenten hun visie heel duidelijk kunnen laten blijken los van de faculteiten. Dat heb je natuurlijk niet bij een getrapt systeem," vertelt Heyvaert. "De vertegenwoordigers zijn wel wat bekender. Iedereen kent wel het gezicht en de naam rond het moment van de verkiezing, maar daar buiten is het aan hen om in contact te blijven met hun kiespubliek. Dat lukt beter bij de een dan bij de ander."

Toch waarschuwt oud-LOKO-voorzitter Keirse voor al te groot enthousiasme. "Je krijgt heel snel politieke vertegenwoordigers bij een rechtstreekse verkiezing. Wanneer je verkozen wordt omdat je rechtse of linkse aanhang hebt, is je eerste insteek misschien niet meer het studentenbelang. In een getrapt systeem heb je daar veel minder problemen mee."

6 | Taalrellen en burgeroorlog

De strenge Vlaamse taalwetgeving maakt internationale studenten het leven zuur, stelt studentenkoepel LOKO. Minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) biedt subtiel weerwerk: "Wij besparen met oog op de toekomst." De 24 urenloop mondt ondertussen uit in een ware burgeroorlog op het Sportkot. De wiskundigen, informatici en natuurkundigen zouden prijsafspraken voor Bicky-burgers schenden.

7 | Tram duwt Louis Tobback in een hoekje

De tram verovert Leuven. De planning van een pilotproject duwt burgemeester Louis Tobback, notoire tegenstander, in een hoekje. Een tram is niet voor morgen, maar "er is een omslag in de geesten gebeurd," weet Koen Stuyven van onderzoeksbureau Vectris.

Onderwijs

“Er is meer dan ooit nood aan oriënteringsproeven”

Oriëntering is een hot topic. De faculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen zet dan ook sterk in op de miniatuurproef, die studenten aan de hand van lesfragmenten moet informeren en voorbereiden.

KORNEEL DE SCHAMP

Professor Marlies Lacante en projectmedewerker Femke Dufloo onderzoeken een pakket aan testen, waar een zelf ontwikkelde miniatuurproef bovendien springt. In die proef krijgen studenten in spe stukken les te zien of te lezen en moeten ze er vragen over beantwoorden. In september konden 500 eerstejaarsstudenten aan de faculteit Psychologische en Pedagogische Wetenschappen in het kader van hun onderzoek aan den lijve ondervinden hoe zo'n oriënteringstraject er uitziet.

Waarom lanceren jullie dit initiatief?

Marlies Lacante: «De miniatuurproef heeft een dubbele bedoeling. Enerzijds willen we toekomstige studenten laten kennismaken met de inhoud van de studierichting en de vaardigheden die daar gevraagd worden. Anderzijds kunnen studenten zichzelf positioneren. Ze kunnen zien of ze bij de beteren zitten, of dat er misschien nog werk aan de winkel is.»

«De bedoeling is de overgang van het secundair naar het hoger te ondersteunen, zodat studenten een betere keuze kunnen maken. Er is nu teveel uitval. We willen niet gaan selecteren, maar het oriënteringsproces ondersteunen. De test zou in het laatste jaar secundair gebruikt worden. Tegelijk kunnen de resultaten goed helpen bij het begeleiden van studenten als ze problemen hebben of willen heroriënteren.»

Femke Dufloo: «De proef is zo opgebouwd dat er lange fragmenten van 20 minuten inzitten. Daar is bewust voor gekozen zodat de student kan zien of hij zo lang naar een professor kan luisteren. Als de leerling afhaakt na 20 minuten, geeft hem dat al veel informatie. We willen zien of de proef goed werkt en hoe we die willen aanbieden. Nu duurt die twee uur, maar we kunnen die ook in blokken gaan aanbieden. Een andere uitdaging blijft natuurlijk de feedback en hoe we die gaan geven.»

Is het een nieuw idee?

Lacante: «In de context van personeelsselectie bestaan zulke testen al sinds Wereldoorlog II, bijvoorbeeld in het Amerikaanse leger of bij de politie. Daar worden ze meestal gebruikt om vaardigheden zoals leiderschap te meten. Maar hier passen we het toe op cognitieve vaardigheden in plaats van niet-cognitieve vaardigheden. In de jaren 70 en 80 probeerden ze dat al met excursies of stukken cursustekst.»

Tegenwoordig word je om de oren geslagen met oriënteringsproeven. UGent heeft SIMON, de KU Leuven LUCI. Waar positioneert jullie test zich?

Lacante: «Onze test heeft een meerwaarde omdat het een dubbele functie heeft: inhoud en vaardigheden. In die zin is dat wel uniek, en zit dat niet in de andere proeven. Het nadeel is natuurlijk dat elke opleiding het voor zijn eigen leerprogramma specifiek moet maken. Dat is niet zo moeilijk, maar er kruipt wel veel werk in om dat betrouwbaar en valide te maken. Voor academische opleidingen is het ook gemakkelijker dan voor professionele opleidingen, omdat je daar andere vaardigheden hebt. Ik denk bijvoorbeeld aan verpleeg- of lerarenstages.»

Zit er nog toekomst in zo'n test?

Lacante: «Testen zijn in onmin geraakt, maar er is nu juist meer nood aan, om zich te kunnen positioneren. Vroeger waren die testen heel deterministisch. Zo denken we niet meer. Maar testen kunnen wel een belangrijke ondersteunende rol innemen.»

PROEFEXAMENS VERSCHILLEN OVERAL

Voor de lol of voor de punten?

Eerstejaarsstudenten krijgen de kans om van enkele vakken al een proefexamen af te leggen. Hoe dat in zijn werk gaat, verschilt per faculteit. In sommige opleidingen zijn ze vrijblijvend, terwijl er in andere punten aan verbonden zijn.

JASPER VAN LOY

De meeste studenten kennen hun eerste stressmoment van het academiejaar in januari, maar voor veel eerstejaars is het in november al nagelbijten voor de proefexamens. Veel van die tussentijdse testen worden enkel georganiseerd om studenten een idee te geven van hoe zo'n examen in elkaar zit. In enkele faculteiten heeft je resultaat op het proefexamen echter wel een invloed op je punten voor het eindexamen.

Beide opties zijn legaal omdat er geen regel voor het organiseren van proefexamens bestaat. «Proefexamens vallen onder de regels voor tussentijdse toetsen», zegt Chloe Heerman van de dienst Onderwijsbeleid. «Zolang de procedure duidelijk in de ECTS-fiche staat, mag je zulke testen organiseren zoals je wil.»

Belonen

Een van de faculteiten die punten koppelt aan proefexamens, is

Ingenieurswetenschappen. «Het proefexamen telt voor een vierde mee in het eindresultaat als het in het voordeel van de student is», zegt studentenbegeleider Tinne De Laet.

Volgens De Laet stimuleert het systeem mensen om serieus aan de proeven deel te nemen. Studenten kunnen dan ook alleen maar punten winnen en niet verliezen. «Mensen die al goed bezig

.....

“Mensen die goed bezig zijn, kunnen we belonen”

.....

TINNE DE LAET (MONITOR FACULTEIT INGENIEURSWETENSCHAPPEN)

zijn, kunnen we zo belonen», zegt De Laet.

Ook rechtenstudenten kunnen hun voordeel doen met de proefexamens. «Voor enkele vakken verdien je een punt extra als je geslaagd bent op het proefexamen», zegt monitor Mélissa Brys. «De deelname aan proefexamens is vrijblijvend, niettemin is de opkomst hoog.»

Andere faculteiten pakken het anders aan. «Het leeuwendeel van onze proefexamens is vrijblijvend», zegt Tim Juwet, monitor voor de geschiedenis- en musicologiestudenten. «We quoteren ze wel, maar leggen toch meer de nadruk op feedback dan op punten.»

Invloed

Hetzelfde verhaal bij professor Jan Eggermont, die het vak Celbiologie coördineert en daar ook het proefexamen voor organiseert. «Een proefexamen dient om een stand van zaken op te maken zonder meteen met echte punten te moeten bezig zijn.»

De vrijblijvendheid heeft volgens Eggermont weinig invloed op de opkomst. «Die ligt altijd hoog», zegt hij. «Je merkt wel dat sommige studenten er meer mee bezig zijn dan anderen. Het belangrijkste is dat mensen die er moeite voor doen zich op een vrijblijvende manier kunnen testen.»

Foto Kalina De Blauwe

8 | Fakkeltocht loopt op een sisser uit

Ondertussen blijven de besparingen de gemoederen beroeren. Leuvense studenten organiseren een fakkeltocht als krachtig signaal naar minister Crevits. «Voor kwalitatief onderwijs gaan wij door het vuur», zegt Andries Verslyppe, voorzitter van de studentenraad. Dat er maar 20 fakkels voor 300 deelnemers zijn, bekoelt het vurige betoog enigszins.

9 | Dertig procent is de grens

Slechte studenten worden geweigerd na het eerste jaar. Dertig procent cumulatieve studie-efficiëntie is de grens. Wie die drempel niet haalt, moet een andere richting kiezen. Vanuit de studenten komt weinig protest. «De cijfers spreken voor zich» vindt Marijke Vanderschot, lid van de Onderwijsraad. Voor ongeveer een vierde van de studenten is het dus oppassen geblazen.

PIETERS' PRESTIGEPROJECT DRAAIT OP VOLLE TOEREN

Denktank laat Zuid-Afrikaanse studenten naar België overvliegen

In samenwerking met de Zuid-Afrikaanse universiteit Stellenbosch heeft de Dienst Internationalisering van de KU Leuven een denktank opgericht. Iedereen is welkom, zolang hun studieresultaten bij de beste tien procent horen.

**MARGOT DE BOECK EN
KAREL PEETERS**

De denktank bestaat al sinds november vorig jaar, maar sinds kort is er ook contact met de Zuid-Afrikaanse deelnemers. "Voorlopig communiceren de studenten nog via conferentiegesprekken maar dat zal in het najaar veranderen. Dan zullen de Zuid-Afrikaanse studenten overvliegen naar België," aldus Heleen Van

Stellenbosch betaalt de vluchten, KU Leuven het verblijf

Den Noortgate, stafmedewerker van het project.

Wie de vluchten betaalt en de kosten van deze transcontinentale verplaatsing draagt, is echter niet geheel duidelijk, geeft ook Van Den Noortgate toe, die later bij het project aansloot: "Ik ben niet op de hoogte van wie dat financiert." Op de website van de Universiteit Stellenbosch vinden we echter de verdeelsleutel: Stellenbosch zou de vluchten betalen, KU Leuven het verblijf. Vicerector Internationalisering Danny Pieters, een van de initiatiefnemers van de denktank (*Zie Veto 4025*), was niet bereikbaar voor commentaar.

The Big Europe

Geneeskundestudent Frederick, deelnemer aan het project, kijkt alvast uit naar de komst van de Zuid-Afrikanen.

"Wij zullen ze opvangen en kennis laten maken met onze cultuur. Het is gek om te zien hoe hard ze opkijken naar onze samenleving. Ze zien ons als het grote België waar alles goed is, iedereen werk heeft en niemand ziek is. Dat klopt natuurlijk niet en hoewel de situatie bij ons

niet zo schrijnend is als bij hen, is ze ook verre van perfect."

Ook Clara, architectuurstudent, is verbaasd over de bewondering voor *The Big Europe*: "Door de wisselwerking tussen de studenten kunnen we deze beelden nuanceren en in een breder kader plaatsen."

Beloofde diversiteit

De selectiecriteria (*zie kader*) zijn dezelfde voor Leuven en Stellenbosch. Frederick was verbaasd toen hij toegelaten werd bij de denktank. "In de mail stond dat alleen de beste masterstudenten geselecteerd werden, en ik dacht bij mezelf: daar ben ik toch niet bij."

Wel was er bij de Zuid-Afrikaanse studenten verbazing over de weinige vrouwelijke deelnemers in België. Clara licht toe: "Hier heeft de organisatie niet bij stil gestaan. Op de eerste meeting merkte ik natuurlijk wel dat er veel jongens waren." Frederick is het eens met de manier waarop de groep is samengesteld: "Ze kijken alleen maar naar de motivatie en niet zozeer naar ge-

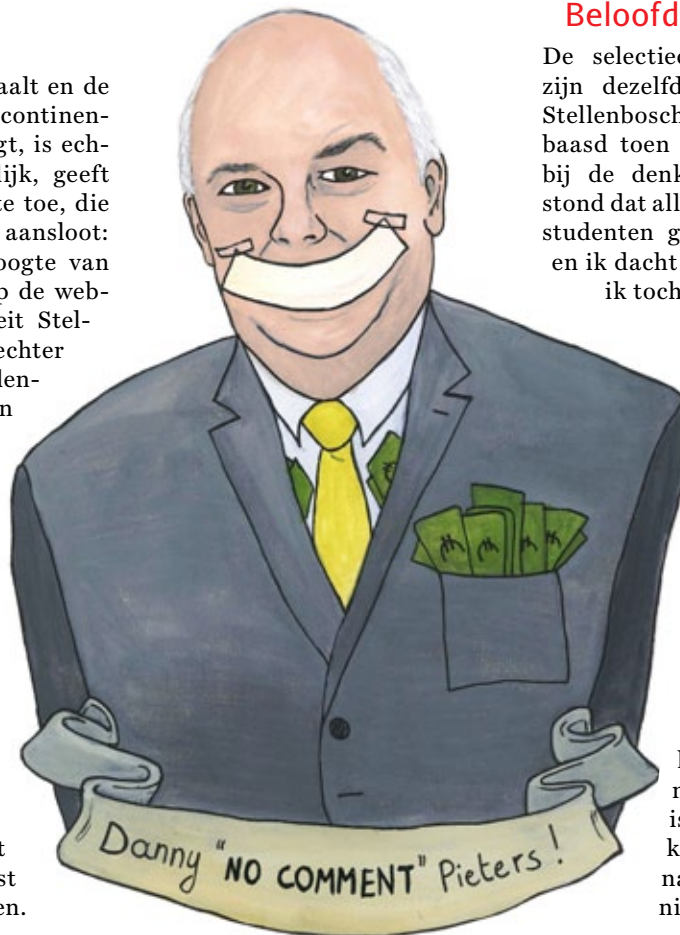
slacht. We vinden het zelf belangrijker met eensgezinde studenten samen te zitten, en dan maakt het niet uit of je een jongen of een meisje bent."

Pieters hamerde eerder wel op het belang van een diverse groep. Wat gender betreft loopt dat dus niet van een leien dakje, maar ook de rassendiversiteit blijkt moeilijk. Frederick vertelt: "We hebben een student uit Gent, een student uit Wallonië en ook een student die oorspronkelijk uit Oekraïne komt maar deels in Zweden heeft gestudeerd. Dat is wel goed, want dat zijn inzichten die we in ons Belgenlandje minder hebben."

Goed, beter, best

Kandidaten moeten

1. Behoren tot de top 10 procent bij het behalen van het bachelordiploma.
2. Maatschappelijk geëngageerd zijn en bereid om zich gedurende een lange tijd in te zetten voor een internationale en interculturele denktank.
3. In de academische vorming opgeleid om interdisciplinair te denken.
4. Goede operationele kennis van de Engelse taal. Uit de kandidaten werd een selectie gemaakt van 15 personen.

Cartoon Karolien Favoreel

Bologna zkt. draagvlak

Vorige week kwamen de 47 participerende landen binnen het Bolognaproces samen in de Armeense hoofdstad Yerevan. Dat heeft zijn reden, want 16 jaar na de ambitieuze Bolognaverklaring heeft het proces een serieuze bijsturing nodig.

SIMON GRYMOPREZ

Een bijsturing van het proces is natuurlijk niet uitzonderlijk, want hoewel de geboekte resultaten aanzienlijk zijn, blijven de gemaakte afspraken slechts richtlijnen. Magdalena Lipnic-

ka, verbonden aan de Katholieke Universiteit van Lublin en Bologna-expert, licht toe. "Dezelfde regels en richtlijnen kunnen dus tot diverse resultaten leiden."

Lipnicka meent dat het resultaat van de Yerevanconferentie

in lijn zal liggen met eerdere Bolognaprocesconferenties. "Ze zijn meer een verandering van de vorige onderwijsbeleid." En dat terwijl

"Wij roepen op Bologna te dynamiseren"

ISABELLE DE RIDDER
(VLOR)

een grondige bijsturing meer dan ooit nodig lijkt.

Staartgroep

Het grote struikelblok binnen het Bolognaproces is de implementatie van akkoorden in de betrokken landen. Dat bevestigt Isabelle De Ridder van de Vlor, de Vlaamse Onderwijsraad. De Ridder ontwaart een Bolognaproces met twee snelheden. "Er zijn duidelijk landen waar het beter gaat, de zogenaamde koplanden, en landen waar het minder goed gaat, de staartgroep. In Vlaanderen heb-

ben we goed ons werk gedaan, in andere landen gaat dat minder vlot. Redenen daarvoor zijn bijvoorbeeld politieke instabiliteit, het tekort aan draagvlak voor grote hervormingen en organisatorische problemen." Volgens Lipnicka spelen ook traditie en geschiedenis mee.

Die problematiek is ook Henk Ophoff, ondervoorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), niet vreemd.

Lees het vervolg van dit artikel op pagina 8

10 Machteloze Torfs heeft pesters niet in de hand

Er blijkt een ware pestcultuur aan de KU Leuven te heersen. Machtsmisbruik, vriendjespolitiek en intimidatie zijn schering en inslag. Rector Rik Torfs vindt dat de problematiek niet overdreven mag worden. Klagers mogen hem altijd een mailtje sturen.

11 Zootje bij Vlaamse Vereniging voor Studenten

Het is hommeles binnen de Vlaamse Vereniging van Studenten, de VVS. Het bestuur van de koepelorganisatie van de Vlaamse studentenraden krijgt felle kritiek omwille van het eigengereide optreden en gebrek aan transparantie bij het bestuur. Voorzitter Bram Roelant moet spitsroeden lopen en de roep om een hervorming wordt steeds luider.

Internationaal

Open en Bloot

POLITIEK

Taboes zijn er om doorbroken te worden. Tweewekelijks doet Veto dat bij internationale studenten.

Alle politieke kaarten op tafel

Wat happens in het stemhokje, stays in het stemhokje. Politiek is een gevoelig onderwerp waar niet iedereen zijn mening over kwijt wil. Hoe denken de internationale studenten in Leuven over politieke taboes?

RIET TIMMERMAN EN
HEIDI VAN ROMPUY

“Ik praat niet graag over mijn politieke overtuiging,” vertelt de Spanjaard Pablo, “Ik vind het niet nodig dat met iedereen te delen.” Ook de Italiaanse studente Claudia blijft voorzichtig: “Mensen die ik niet goed ken, vertel ik niet altijd mijn politieke mening.” Toch vindt ze politiek geen taboeonderwerp. “Met vrienden en familie discussieer ik er heel open over.”

“Ik vind het geen probleem om over mijn politieke voorkeur te praten,” zegt Giuliano uit Italië, “Ik vertel iedereen op wie ik heb gestemd en deins er bovendien niet voor terug de straat op te gaan als ik het niet eens ben.”

Ook de Zwitserse student Philippe is politiek geëngageerd: “Als een bepaald thema me aanbelangt, dan trek ik de straat op om anderen mijn mening te laten horen.” Toch is hij niet aangesloten bij een politieke partij. “Ik ken veel jongeren die los van een partij samenkomen om te discussiëren over politiek en andere onderwerpen die hen interesseren.”

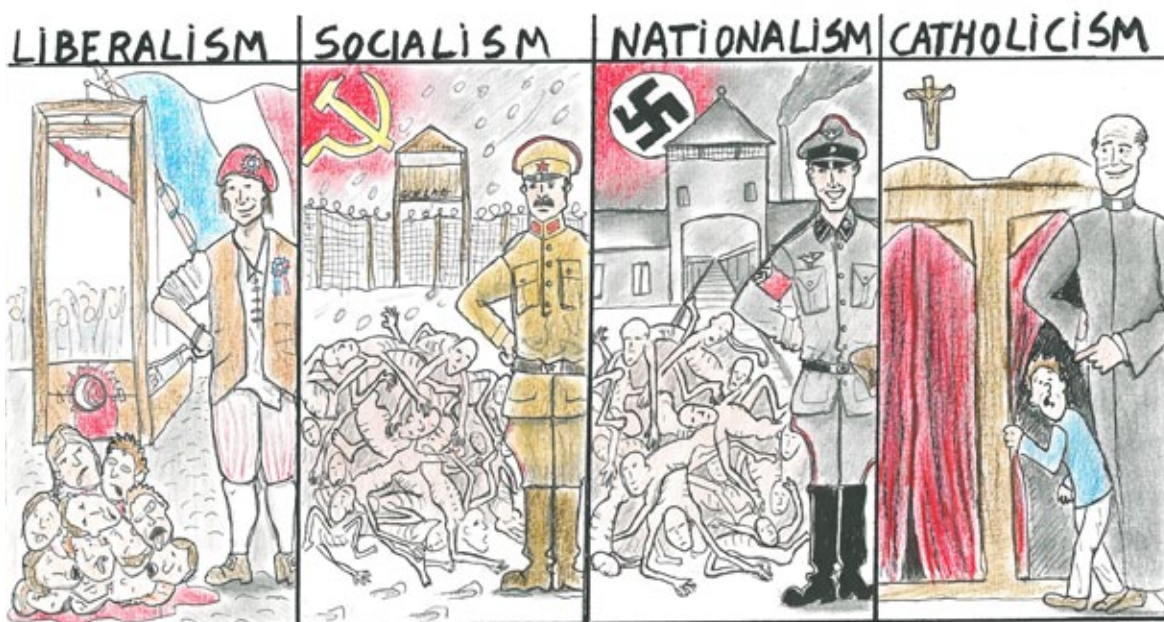
Volgens Claudia komt dat vandaag de dag wel meer voor. “Ik heb het gevoel dat jongeren zich niet meer associëren met een politieke partij, maar eerder met specifieke thema's,” zegt ze. “Ik ben zelf ook niet politiek actief, maar sommige onderwerpen liggen me wel nauw aan het hart.”

Verhitte strijd

“Ik discussieer graag met anderen, maar niet met mensen die een heel extreem standpunt hebben,” vertelt Alba uit Spanje, “Die luisteren vaak niet naar wat jij te zeggen hebt.” Als voorbeeld haalt ze de onafhankelijkheidsstrijd van Catalonië aan “Ik woon zelf in Madrid en begrijp niet waarom ze zich willen afsplitsen. Zulke extreme ideeën komen niet de regio, nocht het land ten goede.”

Ook in Italië is onafhankelijkheid een verhit onderwerp. “Er is in het noorden een extreemrechtse partij die de regio wil afscheuren van het zuiden, dat economisch veel zwakker staat,” legt Giuliano uit, “Mensen hebben vroeger zwaar gevochten voor de eenheid van ons land. Ik vind het een schande dat mensen dat zomaar vergeten.”

CHOOSE WISELY :

Een student uit Nigeria, die liever anoniem wilde blijven, ziet de politieke situatie in zijn thuisland echter

“Ik vertel iedereen wat ik heb gestemd”

GIULIANO
(ITALIAANSE STUDENT)

rooskleuriger in. Voor het eerst in de geschiedenis lijkt er iets te veranderen. “De democratie sluipt langzaam binnen waardoor meer jonge mensen uitkomen voor hun politieke mening,” merkt hij op. “Dat was onmogelijk in het vroegere militaire regime.”

Sociale media

“Ook de sociale media hebben ervoor gezorgd dat de jeugd steeds opener is over politiek,” vult de Nigeriaanse student aan. Zijn eveneens anonieme Indische vriend beaamt dat. “Ik heb niet echt gesprekken met mijn vrienden over politiek, maar door sociale media is hun overtuiging vaak erg duidelijk.”

Doen de studenten dan zelf ook mee aan die nieuwe trend? “Ik ben zelf heel voorzichtig met het online delen van meningen, uit angst voor vooroordelen,” gaat hij verder. “Als je een politieke stempel krijgt, kan dat je persoonlijke leven beïnvloeden. Je wordt soms in een hokje geduwd en dat wil ik vermijden.”

De Nigeriaanse student denkt er echter heel anders over: “Ik ga graag in discussie met mensen die ik niet zo goed ken om zo van elkaar te leren. Het is onze verantwoordelijkheid met elkaar te debatteren. Onze politieke keuzes hebben namelijk een invloed op ons land en zijn inwoners.”

Vervolg p. 8.

“Bologna zoekt draagvlak”

Ophoff was aanwezig bij een bijeenkomst van de European Students Union (ESU) over de conferentie in Yerevan. In een visietekst maande de ESU de ministers in Yerevan aan om de problemen kortdaat aan te pakken. Ophoff getuigt. “Als je echt wil dat landen uit de staartgroep akkoorden sneller implementeren, dan is controle wenselijk.”

Ook De Ridder voelt dat de nodige *sense of urgency* ont-

breekt. “Wat men gaat doen om de kopgroep en de staartgroep dichter bij elkaar te brengen, dat is niet duidelijk. Meer inspanningen van de staartgroep zijn nodig, mits de nodige dialoog en begeleiding. Vanuit de Bolognalanden komt echter weinig initiatief.”

Draagvlak gezocht

Naast de moeilijkheden rond de implementatie van de akkoorden is ook vrijwel iedereen het erover eens dat het Bolognaproces aan bezinning toe is. In een adviestekst van

de Vlor staat dat ‘er nood is aan een duidelijke keuze voor een transparante toekomstvisie’. De Ridder licht toe: “Wij roepen op om Bologna te dynamiseren. Dat gebeurt nu te weinig. Wij pleiten voor verbreding met aandacht voor studentgecentreerd leren, wetenschappelijk onderzoek en technologische ontwikkelingen.”

Het lijkt een vreemde situatie: iedereen lijkt te beseffen wat de pijnpunten zijn, maar toch wordt er niet veel aan gedaan. Ophoff ziet wel waarom:

“Het verschil tussen de 47 Bolognalanden is heel groot. Dat betekent dat het moeilijk is om een concrete visie te ontwikkelen.” Het creëren en uitbreiden van een draagvlak lijkt broodnodig. “De Yerevan-conferentie besteedt echter niet veel aandacht aan hoe men dat draagvlak wil verhogen.” Een gemiste kans dus. De werkgroepen voor de volgende conferentie, die binnen twee jaar plaats vindt, gaan ongetwijfeld snel van start. De vraag is alleen of het dan al niet te laat zal zijn.

Bolognaquoi?

Op 19 juni 1999 stelden de Europese ministers van Onderwijs de befaamde ‘Verklaring van Bologna’ voor. Deze verklaring zette het Bolognaproces in gang, kort gesteld een poging om tot een uniform Europees hoger onderwijsstelsel te komen. Dat hield bijvoorbeeld de invoering van het ‘3-cycli systeem’ in, met een bachelor-master en doctoraat-structuur, of de invoering van ECTS-credits. Deze hervormingen moesten leiden tot een automatische diploma-erkenning tussen Europese universiteiten en hogescholen en tot meer interuniversitaire uitwisselingen.

12 | Brokkenpap dankzij Danny Pieters

“Sloper Danny Pieters maakt brokken” kopt Veto. De vicerector Internationalisering zou met de hervorming van zijn departement vooral vertrouwelingen op hoge posten willen benoemen. Ook het autoritaire optreden van Pieters wordt gehekeld. De vicerector is zich echter van geen kwaad bewust. “Mensen hebben er een probleem mee dat ik resultaten wil boeken,” stelt hij.

13 | Zootje bij VVS nog niet opgekuist

Het blijft rommelen binnen VVS. Een werkgroep sleutelt aan een grondige hervorming met meer transparantie en betere communicatie. “We zien een raad van bestuur die te veel een eigen koers wil varen en een Algemene Vergadering die te weinig betrokken wordt” vat Andries Verslyppe, voorzitter van de Studentenraad, bondig samen.

BEWARE OF YOUR DREAMS?

Burgerinitiatief wil dierproeven bannen

Met het European Citizen's Initiative Against Vivisection staat de wetenschappelijke wereld op zijn achterste poten. Dit burgerinitiatief zou het einde kunnen betekenen van het testen op dieren. LERU (League of European Research Universities) gaat echter sterk in het tegenoffensief.

CAROLINE HERMANS

De kop van het persbericht dat het LERU de wereld instuurde, zette al meteen de toon. *Beware of your dreams, for they may come true*. Met deze nogal dramatische stelling wil het de aandacht vestigen op een van de laatste Europese burgerinitiatieven, *Stop Vivisection*. Om het tegen te houden weliswaar. Met het voorstel zouden testen op dieren voor researchdoel-einden tot het verleden kunnen behoren. Iets waar onder andere de medische wereld niet op zit te wachten.

Aan de andere kant van het spectrum staan verschillende dierenwelzijnsorganisaties, waarvan in België Bite Back er een van is. Oprichter Benjamin Loison is alvast trots op de bereikte resultaten: "Ondertussen zitten we ver over het eerste miljoen handtekeningen. Zoiets is niet bepaald een makkelijke klus en er zijn weinig burgerinitiatieven die al zo ver tot in de Europese politieke agenda geraakt zijn."

wetgeving. Op 11 mei vond de eerste hoorzitting plaats. Loison: "Dat gaat het hele probleem niet oplossen, maar het maakt sowieso plaats voor een diepgaander debat."

Doodsteek

De behaalde handtekeningen waren dus genoeg om *Stop Vivisection* op de politieke agenda te zetten, maar ook om bepaalde wetenschappers te doen opspringen. In haar officiële persbericht waarschuwt de organisatie voor vertragingen in (en soms zelfs stopzetting van) onderzoek, maar ook een verminderde Europese competitiviteit. Wetenschappers zouden andere oorden gaan opzoeken om hun onderzoek te verrichten. Daarnaast waagt het de argumenten van zijn tegenstanders ook af te doen als niet meer dan 'gebrekkige argumentatie'.

Hoewel veel onderzoekers deze wetgeving als de doodsteek van kwalitatief onderzoek zien, bekijkt Loison het

probleem anders. Hij ziet een tekort aan onderzoek naar alternatieven eerder als het grootste obstakel. "Er zouden veel meer fondsen en energie naar andere opties moeten gaan, alleen zo kan het de strijd afleggen tegen de bestaande dierproeven." Op het competitieve argument reageert hij stellig: "Met dezelfde logica zou je dan hier ook kinderarbeid moeten toelaten." Loison wijst erop dat zulke argumentaties niet gemaakt worden op andere vlakken van sociale vooruitgang. "Feit is dat het ergens moet beginnen. Dat is zo met alle progressie. Wij zijn niet zo naïef dat we denken alles in één keer op te lossen. Met die gedachtegang zou er nooit iets veranderen."

Maar waar het uiteindelijk op neerkomt, is een ethische grens. Wetenschappers vinden het testen op dieren moreel acceptabel omdat het een middel is voor het genezen van mensen, maar ook andere dieren.

Dierenwelzijnsorganisaties delen die mening niet. Voor hen is vanwege ethische redenen het gebruik van dieren compleet uit den boze en trekken zij de lijn. Loison: "Wij vinden dat er niet op dieren mag worden getest om dezelfde redenen dat er op mentaal gehandicapten of vrouwen geen proeven worden uitgevoerd. Dieren bezitten een inherente waarde, ongeacht het nut dat zij hebben voor ons."

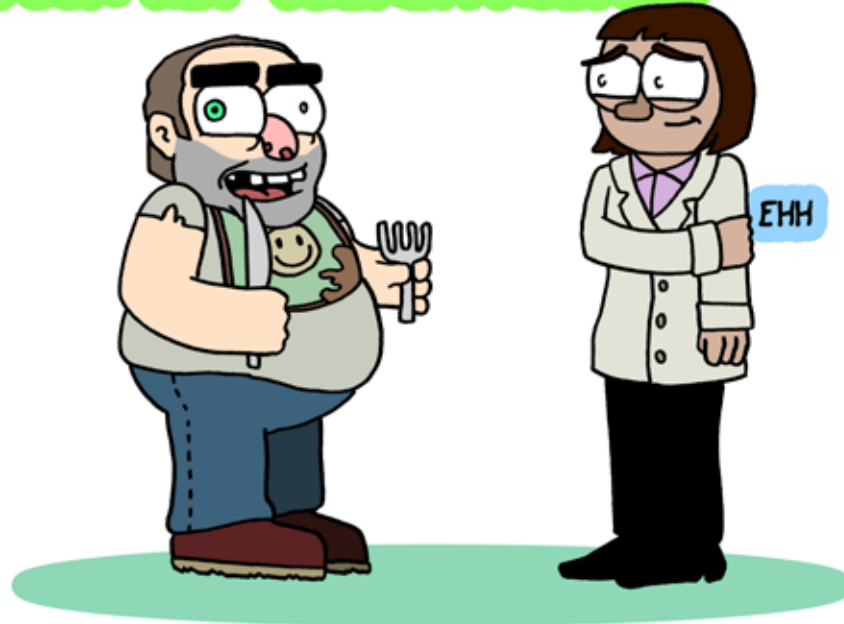
Het LERU was niet bereid tot het geven van commentaar.

"Op mentaal gehandicapten of vrouwen worden ook geen proeven uitgevoerd"

BENJAMIN LOISON
(BITE BACK)

Een burgerinitiatief krijg je niet zomaar van de grond. Naast een miljoen handtekeningen heb je ook steun nodig in minstens zeven van de achtentwintig Europese lidstaten, die elk een bepaald minimum aantal van de handtekeningen moeten voortbrengen. Een initiatief doet echter enkel aan *agenda setting* en leidt niet per se tot bindende

MUTTE 'K IK HIER ZIJN VOOR HET DIERENPROEVEN?

Cartoon Michiel Van Boxel

Evaluatie LOKO Sociaal Besparingen troef

LOKO Sociaal heeft een jaar achter de rug met weinig mandatarissen en weinig centen. Coördinator Elly Suys en mandataris Rien Hoeyberghs reflecteren over het afgelopen academiejaar.

THOMAS CLIQUET EN
HANNE VAN ESPEN

LOKO Sociaal vertegenwoordigt alle KU Leuvenstudenten die in Leuven studeren, dus niet de externe campussen. Concreet gaat het om zetels in de deelstuvoraad van de Campus Leuven, die tal van studentenvoorzieningen financiert, en bestuursfuncties bij Acco, Alma en Velo.

"Het jaarthema was de betaalbaarheid van het hoger onderwijs, omdat we niet enkel wilden focussen op besparen," zegt coördinator Elly Suys. "We wisten toen nog niet hoeveel het inschrijvingsbedrag exact zou stijgen. Concreet organiseerden we een lezing met als sprekers Kathleen Van Maele van Acco, vicerector Rik Gosselink en politici Tine Soens van sp.a en Zeger Debyser van N-VA."

Pyrrusoverwinning voor LOKO Sociaal in raad van bestuur Alma?

Achteraf is Suys tevreden met de keuze van het jaarthema. "In alle domeinen kon je het terugvinden. We hebben zelf het initiatief genomen in het dossier over het Studentengezondheidscentrum (*zie Veto 4119, red.*), omdat we bezorgd waren over de koerswijziging van het centrum, waarbij sommige studenten worden doorverwezen naar externe partners."

Tekort mandatarissen

Ondanks het lage aantal mandatarissen bij LOKO Sociaal vindt Suys dat er veel is verwezenlijkt. "Ik denk dat er inhoudelijk echt wel werk geleverd is. Het was ook een jaar met weinig mandatarissen. Veel mensen hadden meer dan één mandaat."

Huisvesting is een ander aspect waar LOKO Sociaal rond werkt. In de deelstuvoraad zijn er vijf verkozen studentenvertegenwoordigers actief. Suys vertelt: "Er is een prijsvergelijking uitgewerkt wat betreft de kotenmarkt in de grote studentensteden. Hier is veel cijfermateriaal over verwerkt. Er is ook nagedacht over hoe boeken en cursussen betaalbaar kunnen blijven."

Lees verder op p. 12

14 | Vijf nieuwe eredoctoren op patroonsfeest

Halleluja! De KU Leuven viert haar patroonsfeest op 2 februari. Vijf verdienstelijke medemensen kregen een eredoctoraat van de universiteit. De lesvrije week zorgt voor een onbestaande aanwezigheid van studenten. "Jammer dat we deze mooie dag niet samen met de studenten kunnen vieren" klinkt het bij Bernard Tilleman, decaan Rechtsgeleerdheid.

15 | Hemel dondert naar beneden in fakbar Letteren

Op het einde van het eerste semester besloot een deel van het plafond van fakbar Letteren de strijd tegen de zwaartekracht op te geven. Gelukkig vielen bij de instorting slechts lichtgewonden en werd de schade snel hersteld.

Scherp Gesteld

Onze fotografen namen een welverdiende week pauze. Schrijvers grepen een wegwerp-camera en legden hun leven vast. Het resultaat? Een bonte impressie van een lente-week in Leuven.

Sociaal

Vervolg van p. 12.

"Besparingen troef bij LOKO Sociaal"

In tijden van besparingen moet ook LOKO Sociaal in eigen boezem kijken. Suys beseft dat. "We hebben heel de begroting overlopen om te kijken of er ergens kosten uit gehaald konden worden en het resultaat hiervan voorgelegd aan de Algemene Vergadering van LOKO. Het herbekijken van een begroting is niet iets waar je groots mee kan uitpakken, maar je steekt er wel veel tijd in. Het resultaat mag er wezen."

Mobiliteit

Voor mobiliteit was er dit jaar geen aparte mandataris. Bijgevolg viel dat beleidsdomein onder de verantwoordelijkheid van Suys. "Velo is goed bezig, ze gaan zonnepanelen leggen. Wel was er het debacle van de LeV-fietsen, speciaal ontworpen door Velo (zie Veto 4115, red.)." Velo verkocht slechts 20 van de 250 LeV-fietsen. Dat was grotere deels te wijten aan het dure prijskaartje van de fiets met een extra stevig frame en bescherming tegen diefstal.

Alma

In de raad van bestuur van Alma hielden LOKO-vertegenwoordigers een prijsverhoging tegen van 15 cent per maaltijd. Suys benadrukt de betrokkenheid van de Algemene Vergadering (AV) in dit dossier. "Samen met de AV hebben we beslist om Alma uit de wind te zetten. Maar ergens niet op besparen houdt in dat je elders wel bespaart. Het project 'Living Campus' is hier een voorbeeld van. We zagen dat geld liever naar Alma gaan, omdat het project al gekoppeld was aan Alma."

Het dreigt echter een pyrrusoverwinning te worden voor LOKO Sociaal, want de prijsstijging lijkt nu toch te worden doorgevoerd door de daling van het aantal verkochte maaltijden. Rien Hoeyberghs zat voor LOKO in de raad van bestuur van Alma. "Jarenlang is er geen geld opzigezet voor groot onderhoud. Als er ergens iets gerepareerd moest worden, maakten ze ad hoc geld vrij in de begroting."

"Het huidig Almamanagement beseft dat dit niet de juiste manier van werken is, en wil nu financiële middelen opzij zetten voor geplande grote onderhoudswerken." Hoeyberghs weet dat het geld ergens vandaan moet komen. "Ofwel laten ze de prijzen van de maaltijden stijgen, ofwel wordt de catering duurder. Probleem is dat dat laatste al gebeurd is. De prijzen voor catering nog verder laten stijgen zou niet concurrentieel zijn."

Hoeyberghs wil er voor blijven ijveren dat er geen prijsstijging komt. "We denken dat dat de reden is dat de maaltijdverkoop blijft dalen. Een mogelijke verbetering kan bestaan in het opsplitsen van de maaltijd in componenten. Dan kunnen studenten kiezen welk soort vlees ze combineren met welke groente."

Acco

Hoeyberghs was ook vertegenwoordiger in de Raad van Bestuur van Acco. De nieuwe CEO Kathleen Van Maele heeft ambitieuze plannen (zie Veto 4105, red.). Hoeyberghs geeft meer uitleg: "Na het tegenvallende jaar 2014 hebben ze veel geïnvesteerd. Ze lanceerden een nieuwe website voor online verkoop. Daarnaast is er ook een nieuw online leerplatform Sofia, waarop ze lesmateriaal aan de man willen brengen. Verder is Acco uitgebreid naar Gent."

Van kot tot commune

MORMONEN

Niet elke student leeft op een simpel kot en gaat iedere donderdag uit. We gaan op zoek naar studenten die alternatieve levenswijzen aanhangen.

Liever Leuven dan Vegas

Ergens in een onooglijk uithoekje van Heverlee bevindt zich een kerk, naast de snelweg naar Haasrode. Het is The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, beter bekend als de mormoonse kerk.

THOMAS CLIQUET

Wat het eerst opvalt is dat een mormoonse kerk dag en nacht verschilt van een katholieke kerk of kathedraal. Het is een modern gebouw waar evengoed een bijeenkomst van de Anonieme Alcoholisten of andere praatgroep zou kunnen doorgaan. De bisschop die ons verwelkomt, is een rasechte Amerikaan die de luisterrijke naam Leland Dixon draagt.

Dixon stelt ons voor aan de enige twee andere personen die op dat moment aanwezig zijn: de eerste en de voorlopig laatste doper. Albert Mesotten uit Limburg was de eerste 'bekeerling'. Nella Chourio uit Venezuela is pas recent gedoopt.

Er is geen mogelijkheid om te wonen in de mormoonse kerk aan de Tiensesteenweg, maar er zijn wel studenten lid van de kerkgemeenschap, zoals Nella die marketing studeert aan UC Leuven-Limburg (het vroegere KHLuven, red.).

Ook de eredienst van de kerk verschilt van een katholieke eucharistieviering. Dixon: "Elke zondag houden we avondmaaldienst met brood en water, want we drinken geen wijn. Iedereen is welkom, niet enkel mormonen. Nog een verschil met andere kerkgemeenschappen is dat de preken bij ons worden uitgesproken door gewone leden en niet enkel door de bisschop. We vinden dat je meer leert door zelf zo'n toespraak te houden."

Mesotten voegt daaraan toe dat de mormoonse kerk niet werkt met betaalde geestelijkheid. Zelfs bisschop Dixon krijgt geen loon voor wat hij doet binnen de kerkgemeente. Wel heeft Dixon een job bij een vertaalbureau.

Zendingen

Om anderen te overtuigen ook tot de mormoonse kerk toe te treden, zijn er zendingen actief. Mesotten legt uit: "De missionarissen voorzien volledig zelf in hun levensonderhoud. In heel België en Nederland zijn er een tachtigtal actief, verdeeld over de twaalf verschillende parochies."

Mesotten onderkent wel dat mond-tot-mondreclame het best werkt: "Rekruteren is het efficiëntst als de leden zelf met familie en vrienden praten. Als we dan iemand over-

tuigd krijgen, gebeurt het onderwijs wel altijd door die zendingen."

Zendingen zijn bovendien niet ouder dan 25 jaar. Mesotten verklaart: "Het is de gewoonte om te trouwen na je vijfentwintigste. Voor jongeren is het heel aantrekkelijk om zending te worden. Je leert heel wat nieuwe vaardigheden zoals een nieuwe taal. Het is ideaal om zelfstandig te leren zijn en samen te leven met een collega, want zendingen zijn altijd met twee."

"Ook vrouwen kunnen trouwens op missie gaan. Dat zijn vaak de beste zendingen," zegt Mesotten. Dixon leerde zijn Nederlandse vrouw kennen toen ze allebei zending waren in de Amerikaanse staat Utah. "Het lijkt vreemd om mormoonse zendingen te sturen naar het hoofdkwartier van de mormoonse wereld," geeft Dixon toe. "Maar in Amerika is er al een veel langere traditie van de mormoonse kerk, en het is heel interessant om in aanraking te komen met mensen die al hun hele leven lid zijn van onze kerk."

"Ik ben nu de bisschop van dit gebied," vervolgt Dixon, "Dat omvat niet enkel Leuven, maar ook Tienen, Tessenderlo, Aarschot en het Nederlandstalige gedeelte van Brussel. De mensen hier hebben reeds vele jaren ervaring met het bestuderen van het evangelie. Dat was voor mij een kans om de vragen te stellen waarop ik het antwoord niet zeker wist."

Maar het kan ook tegenvallen als je als missionaris terecht komt in een niet erg christelijke omgeving, zoals Las Vegas waar een van Dixons broers werd uitgezonden. "Ik heb drie broers die allemaal een zending hebben gedaan: in Italië, in Engeland en Las Vegas. Zij hadden niet de kansen die ik had als zending. De unieke ervaringen van onze individuele missies gebruiken we om anderen het evangelie beter te laten begrijpen. Zo proberen we te leven als ware volgelingen van Jezus."

"We proberen te leven als ware volgelingen van Jezus"

BISSCHOP LELAND DIXON

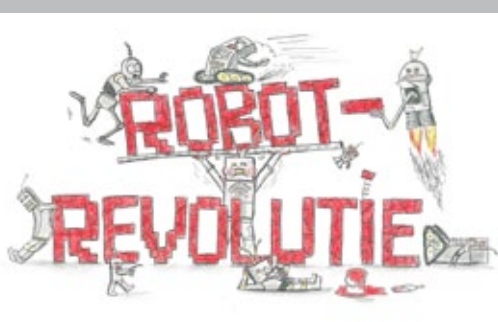

Foto Kwong Gueng To

WTF mormonen?

De mormonenkerk werd in 1830 in de Verenigde Staten opgericht door Joseph Smith Jr, die een goddelijke roeping had en daarop de Kerk van Jezus stichtte.

De mormonen hebben zich na lange perioden van vervolging voornamelijk rond de Amerikaanse staat Utah gegroepeerd, maar kennen ook steeds meer afdelingen in andere werelddelen.

16 Robotrevolutie rolt Veto binnen

Wanneer de machines winnen, zijn het geen Terminators die ons in een matrix opsluiten. Robots en computers zorgen voor massale werkloosheid. Of is dat doemdenken? Vijf Leuvense experts uit vijf verschillende vakgebieden bespreken de robotrevolutie in onze krant. "Wat als je Google-auto iemand aanrijdt? Wie is dan aansprakelijk? Google? Jij? Of de auto?" werpt computerwetenschapper Philip Dutré op.

17 Leuvense student lust zijn LeV niet

Via het project "Leuvense Velo" of kortweg LeV wilde LOKO studenten gemakkelijk aan een degelijke fiets helpen. Door de hoge prijs voor de fietsen (680 euro) draaide het project uit op een dure flop. Slechts 20 van 250 fietsen uit het proefproject werden verkocht. Des te pijnlijker wordt het wanneer blijkt dat het budget voor de gratis buspas voor studenten hierin geïnvesteerd werd.

OP ZOEK NAAR DE BESTE STUDIESTRATEGIE

Studeren studeren, wie zijn best doet, zal het leren

Cartoon Karolien Favoreel

Het is weer zover. Menig student schaaft zich achter zijn boeken om zich voor te bereiden op de examenperiode. En iedereen heeft daar zo zijn eigen trucjes voor.

THOMAS HENDRIKX

Het zou je soms verbazen wat sommige studenten bedenken om zo snel mogelijk weer van de lentezon te gaan genieten. Maar hoe pakt de doorsnee student het aan? Helpt het echt om zoveel mogelijk belangrijke concepten te markeren? En steekkaartjes, hoe zit het daar eigenlijk mee?

In het leercentrum Agora liggen de markeerstiften op elke tafel in de aanslag. Werken die dan echt zoveel beter? Annelies uit de derde bachelor Archeologie vertelt: "Ik denk dat markeren zeker wel helpt, maar enkel fluoresceren is niet voldoende. Vaak maak ik ook een samenvatting als de cursussen echt groot zijn."

Tim uit de eerste bachelor Taal-en Letterkunde zoekt het allemaal momenteel nog uit. "Ik moet nog wennen aan de grootte van de cursussen, dus voor mij is het nog onduidelijk waar ik precies wel of geen tijd voor heb. Ik merk dat ik voor sommige vakken niet goed weet wat ik nu precies moet doen om te slagen."

Wetenschap

Ook wetenschappers hebben zich gebogen over de vraag naar de beste studiemethoden. In het tijdschrift *Psychological Science in the Public Interest* werd in 2013 een onderzoek gepubliceerd naar de tien meest frequent gehanteerde leermethodes. De conclusie luidde dat twee van de geteste technieken duidelijk efficiënter waren dan de rest, namelijk gespreid leren en jezelf ondervragen. De oefeningen als bijlage bij cursussen economie en wis- kunde zijn dus zeker de moeite waard om te maken.

Studenten met uitstelgedrag zoeken dan ook beter naar een oplossing om tijdens het semester sneller de handen uit de mouwen te steken. Markeren en teksten herlezen blijkt overigens veel minder effectief dan gedacht.

Ontspanning

En wat raadt de universiteit zelf aan wat betreft studiemethode? Voor eerstejaars heeft de dienst Studieadvies een brochure reeks opgesteld met een resem inzichten en tips over hoe de student het studeren het best aanpakt. Zo kan je bijvoorbeeld door middel van *mindmaps* ook visueel

Markeren en teksten herlezen blijken veel minder effectief dan gedacht

de stof verwerken. Zeker bij exact-wetenschappelijke vakken kunnen zulke schema's goed van pas komen. Ook trainingen voor studenten die actief een bepaald probleem willen aanpakken, worden door de dienst aangeboden.

Het tijdig inlassen van blokpauses is misschien wel het grootste struikelblok. De boog kan immers niet altijd gespannen staan. Vergeet dus niet nu en dan na een stevig partijtje studeren jezelf te belonen met wat ontspanning.

Zij maakten dit jaar deze krant

Jelske Antonissen

Jeroen Baert

Joachim Beckers

Nele Behaeghel

Femke Bertsché

Lisa Busschaert

Jan Buts

Daisy Callari

Jens Cardinaels

Brecht Castel

Mélanie Claeys

Thomas Cliquet

Yentl Cooreman

Serena Corio

Jan Costers

Diederik Craps

Charlotte Daumerie

Kalina De Blauwe

Margot De Boeck

Ernest De Clerck

Sofie De Coker

Lindsay De Decker

Lucas De Jong

Arno De Potter

Korneel De Schamp

Felien De Smedt

Anna De Smet

Roderik De Turck

Stijn De Wever

Anne-Sophie De Witte

Anne-Marie Dedene

Nils Dekeersmaeker

Yves Delvaux

Paul-Emmanuel Demeyere

Ine Deprez

Daan Derwael

Marie Diels

Clémentine Dossche

Simon Englebert

Quinten Evens

Karolien Favoreel

Hermien Ferret

Philip Gallasz

Jan Gebruers

Gilke Geeraerts

Leen Geerinckx

Tobias Geerinckx-Rice

Meredith Geldof

Simon Grymonprez

Anton Goegebeur

Willem Govaerts

Catherine Hechter

Litsa Hellings

Thomas Hendrixx

Caroline Hermans

Paulien Hermans

Pieter Hiele

Eline Hoogmartens

Pjotr Hubin

Amélie Hurkens

Dorien Jaenen

Geert Janssen

Amber Janssens

Thijs Keersmaekers

Feline Ketels

Margot Leblanc

Simon Leclercq

Laura Lenssen

Tom Merlevede

Bilitis Nijs

Yasmine Nowicki

Laura Nuyt

Jorn Ockerman

Liesa Olislaegers

Karel Peeters

Vincent Peeters

Sander Pelsmaekers

Frank Pietermaat

Jonas Potemans

Morien Raeymakers

Robin Reza

Sam Rijnders

Simon Schreurs

Martijn Stoop

Mai Terryn

Thomas Thielemans

Dagmar Thielen

Simon Thys

Linda Thywissen

Mika Tuytaerts

Kwong Gueng To

Michiel van Boxel

Lisanne van der Meijde

Liesa Van Dyck

Hanne Van Espen

Evelyne Van Hecke

Sarah Van Hecke

Jelle Van Herck

Vivian Van Laarhoven

Jasper Van Loy

Winand Van Meerbeek

Camille Van Peteghem

Karen Van Peteghem

Quentin Van Ravels

Caroline van Rhee

Heidi Van Rompuy

Anke Van Roy

Justine Van Stichel

Louise Van Stichel

Tuur Vandeborne

Marijke Vanderschot

Janne Vandevelde

Tristan Vandevelde

Sien Vanlommel

Eva Verbeeck

Quinn Vermeersch

Annemie Vermeulen

Lore Verschakelen

Astrid Vervoort

Christophe Weets

Louise Willocx

Karolien Wilmots

Linde Woestenborghs

Niko Wuyts

18 | Last call voor BarStan

Veto brengt als eerste de lotgevallen van BarStan. Jong, hip, een stukje Berlijn in Leuven. De superlatieven voor het nieuwe buurtcafé BarStan konden niet op. Tot een boze buur met connecties roet in het eten gooit. Volgens hem is het café niet in orde met zijn vergunningen. De uitbaters gaan in beroep tegen de beslissing bij de provincie Vlaams-Brabant.

Student

De Weegschaal

KOFFIEBARS

Een snelle hap of verfrissende drank lust iedereen. Maar waar vind je in Leuven het beste studentenvoer?

“Al de rest wil Onan zijn”

Bespaar ons uw uppers, downers en prestatiebevorderende neurofarmaceutica. Een echte student heeft slechts één drug nodig: c-c-c-cafeïne.

TOBIAS GEERINCKX-RICE

“Even bad coffee is better than no coffee at all,” schreef regisseur David Lynch ooit voor geld op een website. Een man naar ons hart, die Lynch: elders op het web propt hij met geofende vingers een, euh, *vers* dameslipje in zijn mond. Herr X, onlangs schielijk overleden aan onverwacht hartfalen, zou trots geweest zijn.

Aan slechte koffie alvast geen gebrek. Coffee College mag weer

testpanel dronk vier keer een kop zwarte koffie, zonder meer.

Coffee Café

“Gaan we nu toch naar Coffee College? Nee, naar Café... Koffie? Café Coffee! Of was het nu Café Café?”. Koldereske verwarring op weg naar Coffee Café. Eens binnen is het druk en lawaaiig, maar dat is het volgens vaste klanten niet altijd. De koffie is zonder meer goed. “Niet te bitter,” klinkt het droog. De presentatie van de schuimkraag en vooral het grote stuk cake ernaast oogsten meer uitgesproken lof.

De smaakjessselectie is groot en gevarieerd, van zes soorten chocolmelk tot koffies met Maltesers en ijskoffies met Bounty's. “Ze moeten het hier vooral hebben van zoete dingen. Dat merk je aan het cliënteel,” merkt een fijnproever op. “Veel vrouwen.”

Tip: veel vrouwen.

Punto Caffè

Ook hier een grote keuze aan speciale koffies met allerhande smaakjes. Soms te veel: het is niet altijd duidelijk wat er precies in welk drankje zit. De gewone zwarte koffie – toch de basis voor zulke brouwsels – stelt teleur. “Te zwak en bijna waterig,” horen we zelfs

tweemaal. Gelukkig is het personeel vriendelijk en maakt een gezellige zomertuin veel goed.

Minpuntje: bij een routinecontrole van het sanitair wordt een van onze controleurs per ongeluk een poos opgesloten op het “veel te kleine” kamertje. “Ja, dat gebeurt hier af en toe,” antwoordt een andere laconiek.

Tip: neem je koffie mee naar het toilet.

Onan

“Onan is een begrip in Leuven voor mensen die *into coffee* zijn,” weet iemand. “Het was die hele hipsterkeetgolf voor. Al de rest wil Onan zijn.” Hij overdrijft maar een beetje. Onan is niet enkel een *coffee shop*, maar brandt daarnaast ook zijn eigen bonen. Het resultaat is de beste koffie tot nu toe – al is het kleine proevortje ernaast al koud.

Niet alles is kommer en kwel. “Je mag zelf je chocolaatje kiezen!” glundert een ander panelid. Hij blijkt hier wel vaker te komen. “Een toplocatie. Ik kom hier vaak werken of studeren als de bib vol zit.”

“De vrouw achter de toog is zelf koffieverliefd,” fluistert iemand. “Maar daardoor geloof je haar koffieweetjes nog meer.”

Koffieweetje: de koffie van de week is een aanrader. De rest is te duur.

Mok

Wat Mok serveert, zou wel eens de lekkerste koffie van Leuven kunnen zijn. Net zoals Onan brandt Mok zelf zijn koffie, en dat doen ze volgens ons nog net iets beter. Wie Bountychino's verwacht is eraan voor de moeite, en

twee schamele speculooskoekjes zullen heus niet het plebs uit het centrum naar de Diestsestraat lokken. Druk is het dan ook algerminst.

Een knus hol voor schuwe hipsters? Misschien achterin. Op het kleine terras vooraan wordt ons gesprek meermaals onderbroken door het oer-Leuvense gekletter van kofferwieltjes op kasseien. Het kost Mok de overwinning. “Zeer ongemakkelijke stoeltjes, trouwens,” roept ons gezelschap. “Of heb ik zo'n enorme kont?”

Tip: goede koffie maakt pijnlijke stiltjes minder ondraaglijk. De koffers helpen ook.

Mok's koffie zou wel eens de lekkerste van Leuven kunnen zijn

meespelen als ze ooit wat maken dat niet naar modder smaakt. Waar vindt de meerwaardezoeker zijn bakje troost? Ons divers

RAPPORT

Onan 9/10

2,6 euro
Parijsstraat 28

Mok 8,9/10

2,5 euro
Diestsestraat 165

Coffee Café 8/10

2,3 euro
Tiensestraat 18

Punto Caffè 7 /10

2,5 euro
Brusselsestraat 33

Foto: Kalina De Blauwe

De slag om de grappigste prof van Leuven

De Facebookpagina “Quotes by KU Leuven professors” bundelt de grappigste quotes van Leuvense proffen. Uitspraken over chemie, filosofie en recht worden massaal gedeeld en geliket. Maar hoe onschuldig is het?

MARGOT DE BOECK

“Wettelijk samenwonenden? Dat zijn LOSERS,” wordt professor familiaal vermogensrecht Alain Laurent Verbeke op de pagina qequote. “Ziet ge die mensen daar vanachter? Dát zijn de mensen waar ge later belastingen voor gaat moeten betalen,” geeft professor Romeins recht Laurent Waelkens studenten achterin de aula een

veeg uit de pan. De uitspraak haalt bijna 500 likes.

Met de examens in het vooruitzicht zullen sociale media opnieuw een belangrijk toevluchtsoord zijn voor blokkende studenten op zoek naar afleiding. Al lijkt de grens tussen grap en belediging op “Quotes by KU Leuven professors” af en toe dun.

Vicerector Studentenbeleid Rik Gosselink vertelt: “Het is hier Rusland niet. In een democratisch land mag je veel zeggen en veel doen. Waar vroeger studenten over proffen op café praatten, doen ze dat nu via andere kanalen.”

Privacywetgeving

Veel quotes zijn uit context gehaald, waardoor het niet altijd even duidelijk is hoe ze precies zijn bedoeld. Dat vindt Gosselink geen probleem: “Ook de pers haalt vaak zaken uit hun context. Zo lang je daarbij de regels van de welvoegelijkheid niet overtreedt, zie ik het probleem niet.”

Volgens Gosselink verandert er bovendien niet veel tegenover vroeger. “Op dit moment kan een student ook stappen ondernemen indien die zich echt beledigd voelt door een prof.”

Een ander probleem is de ambigue omgang van Facebook met de Belgische privacywetgeving. Veel proffen zijn onbekend met sociale media en kennen de Facebookpagina niet. Verbeke had nog nooit van het initiatief gehoord en heeft ook geen toegang tot Facebook.

Gosselink besluit: “Als dat leidt tot situaties waar mensen echt publiekelijk beschadigd worden, zullen we iets ondernemen. Maar tot dan gaan wij het zeker toelaten.”

19 | Geen Europeaan? Veel meer betalen voortaan

Het studiegeld voor niet-Europese studenten schiet de hoogte in. Een master Europese Studies? Dat is dan 3.500 euro alstublieft. De betrokken faculteiten betogen dat ze het geld goed kunnen gebruiken. Meer nog: onze opleidingen zijn nu zo goedkoop, dat het imago van de KU Leuven eronder lijdt. “Dit is discriminatie,” zegt Lieven Gilis, administratief directeur van de faculteit Wetenschappen, dan weer onomwonden.

20 | Veto gaat feministische toer op

Naar aanleiding van de Internationale Vrouwendag brengt Veto een themanummer uit met nadruk op hedendaags feminisme. Het genderactieplan van vicerector Malfliet leidt voorlopig alvast niet tot meer vrouwelijke professoren. *Au contraire*. Onze fotografen draaiden dan weer de rollen om in seksistische reclame.

VOORBESCHOUWING STAN SPEELT DE KERSENTUIN

Bloesems moeten bloeden

De Kersentuin is geen kostuumdrama. STAN draait de klassieker door een postmoderne gehaktmolen. Het resultaat is een bekende, maar heerlijke farce. Bovenal blijft de essentie van deze Tsjechov bewaard. Moeten we klagen of klappen als ze de kerselaars kappen?

SAM RIJNDERS

In 1861 schaft de Russische tsaar het lijfeigenschap af. De verkapte vorm van slavernij maakte boeren tot het bezit van heren. Rusland was laat op het Europese feestje. Te laat. Tot dan hadden hoge heren er de guillotines en parlement ontlopen die het continent veroverden. Anton Tsjechov schreef *De Kersentuin* in 1903. Veertien jaar later bestormden de bolsjewieken het winterpaleis van de tsaar.

Gelukkig voor Ljoebov (Jolente De Keersmaecker) duurt dat nog even. Helemaal zorgeloos overschouwt ze haar geliefde kersentuin niet. De aristocrate zit krap bij kas. De adviezen van Lopachin (Frank Verduyven) – ooit boer, nu zakenman, altijd jeugdvriend – slaat ze in de wind.

Pomo

STAN graait in haar geliefde, postmoderne truendoos. Ook deze Rus loopt soms wat achter. Acteurs houden een ironische afstand tot oubollige lijnen. "Help, ik val flauw," zegt kamermeisje Doenjasja droog. Andere acteurs lezen luidop regie-aanwijzingen of spreken ons rechtstreeks aan. De vierde wand tussen spelers en publiek verkrumelt helemaal wanneer goochelend gouvernante Charlotta (Rosa

Van Leeuwen) pardoes in het publiek plaatsneemt.

Ook *JDX/A Public Enemy*, waarmee STAN in 1993 doorbrak, liep over van zulke kunstgrepen. Toen stoften ze Henrik Ibsens *Een Vijand Van Het Volk* af. Nu maken ze van *De Kersentuin* een anti-kostuumdrama.

Al vergroot diezelfde ironische afstand ook onze afstand tot het stuk, toch sleept STAN ons moeiteloos mee. Verdienste van de acteurs? Deels. Zo is Bert Haelvoet heerlijk als Pitsjik. De peezuigende vriend-des-huizes schudt letterlijk de zakken van de excentrieke Ljoebov leeg. Dat Haelvoet en Stijn Van Opstal dubbelrollen spelen, ontgaat ons jammer genoeg. Ook slepen de laatste scènes aan. Mochten we wat mieren willen neuken.

Moeten we klagen of klappen als ze de kerselaars kappen?

Het is vooral de vormgeving die je veroverd. Afgebladerde raamkozijnen op wielen maken de lege scène tot een landhuis in verval. En dat licht: zijwaarts stroomt het over de bühne, van helder daglicht tot een melancholische scheme-

Persfoto

ring. De avond valt en wij krijgen kippenvel.

Harde roebels

Techniek en tekst bereiken hun hoogtepunt op Ljoebovs bal. "Vroeger kwamen hier hoge heren. Nu nodigen ze zelfs de factuur uit," zucht huisbediende Firs (Stijn Van

De kersentuin gekapt. De nieuwe eigenaar? Lopachin. Dit land bezat zijn grootvader en vader. Nu bezit hij het land.

Het is dan ook verleidelijk om *De Kersentuin* als sociale satire te lezen. Wie treurt er om wat wereldvreemde aristocraten? Al vallen sommigen meer dan mee, eens je ze kent. Maar de pletwals van de vooruitgang maakt kersentuinen tot harde roebels. Wat zacht en mischien nutteloos is, verdwijnt. Een curieus elitisme waar menig links hobbyist mee worstelt.

Enkele rijen achter ons zat Vlaams minister van Cultuur Sven Gatz. Benieuwd hoe hij deze Rus las.

Zelf *De Kersentuin* kijken? Op 26 en 27 mei speelt STAN in Leuven in 30CC/Schouwburg. Er zijn nog tickets.

Talent drijft boven op VAART

Het voorbije Hemelvaartsweekend palmden jongeren OPEK in. Onder professionele begeleiding lieten zij op VAARTfestival het beste van hun kunstzinnige zelf zien. Wij pikten een voorstelling uit de selectie.

BRECHT CASTEL

Na vier maanden noeste arbeid is het *moment suprême* aangebroken voor een tiental jongeren tussen 15 en 25 jaar. Hun wild idee is nu een uitgewerkte voorstelling of kunstwerk. In het maakproces stonden de groentjes er niet alleen voor, want Artforum en FABULEUS leverden coaches voor VAART.

Bij de acht begeleiders zijn onder andere de Leuvense stadskunstenaar Ief Spincemaille en Adriaan Van Aken, een van de artistieke leiders van muziektheatergezelschap Braakland/ZheBilding. Al is dat laatste nog maar even waar, want BZB smelt binnenkort samen met het gezelschap de Queeste.

Adriaan coacht voor de derde keer op het VAARTfestival. "Ik vind het belangrijk dat zij het moeten maken," zegt hij. "Als coach probeer ik vooral met de jongeren te praten om hun idee te verfijnen. Dat is vaak het moeilijkste."

Geen navelstaarderij

Ook dit jaar bleek een duidelijk idee de sleutel tot een geslaagde productie. Adriaan nam daarvoor de Mechelaars Veroline Vanderbeek, Sander Hobin en Simon Van den Bergh onder zijn hoede.

"In het begin wisten ze niet goed waarover ze iets wilden maken. 'Iets over communicatie en het gebrek daaraan,' zeiden ze. Maar daar gaan alle toneelstukken over!" concludeert Adriaan. Zo werd uit een vaag thema en flarden tekst uiteindelijk een concreet verhaal gedestilleerd over de relatie tussen een meisje en haar bovenbuur.

Dat meisje heet Marie-Line en werd gespeeld door Veroline. Niet alleen qua naam, maar ook qua karakter en leefomgeving werd het personage bewust dicht bij de actrice gehouden. Hoewel het gevaar op navelstaarderij dan groot wordt, was dat voor *Vogels op telefoondraden* niet het geval.

Door de (afwezigheid van) communicatie tussen twee bureaus te belichten, legden ze namelijk ook de vinger op de wond van onze eigen dagdagelijkse omgang met elkaar. Zwijgen we omdat we niks te vertellen hebben of omdat we niet weten hoe iets te vertellen?

Gorki

De voorstelling zelf is fragmentarisch, maar groeit toch naar een geheel. Door te werken met stiltes en geluidsfragmenten valt het tempo soms stil. De voorstelling stopt, zoals dat ook gaat als mensen praten. Er werd ook gewerkt met tekstprojecties, maar die overstegen niet altijd de rijmelarij.

De knappe acteerprestatie van Veroline, die eerder deze week bekroond werd als beste vrouwelijke hoofdrol op het IFTF (zie p. 16), en de mooie frisse teksten van Sander en Simon zorgen voor een aangename voorstelling.

Wanneer plots echter *Arme Jongen* van Gorki wordt gespeeld, valt de dood binnen in het stuk. De woorden die niet gezegd zijn, blijven ongezegd. Zoals dat ook in het leven het geval is.

Adriaan ziet trouwens een link tussen de overleden Vlaamse rocker en zijn pupillen. "Ze verstaan de kunst om teksten te schrijven die niet honderd procent begrepen kunnen worden. Af en toe gooien ze er een mysterieuze zin tussen, zoals ook Gorki dat prachtig deed. Heel herkenbaar en toch bevreemdend."

21 Studentengezondheidscentrum zet rem op instroom

Het studentengezondheidscentrum beslist om voortaan enkel nog studiegerelateerde problemen te behandelen. Om wachtlijsten te vermijden, kiezen ze ervoor alle overige problemen door te verwijzen. "Momenteel krijgen studenten na hun intakegesprek te horen dat ze niet behandeld zullen worden binnen het centrum. Dat is problematisch," stelt Elly Suys, coördinator Sociaal bij LOKO.

22 COBRA kronkelt zich doorheen de universiteit

Vicerektor Onderwijsbeleid Pollefeyt stelt trots zijn COBRA-plan voor. Een beestige naam voor een ingewikkeld plan dat een betere onderwijskwaliteit beoogt. Veel vertrouwen in de studenten en professoren staat centraal. Bij monde Pollefeyt: "Docenten, medewerkers en studenten zijn perfect in staat om over onderwijskwaliteit te reflecteren."

Dossier IFTF

PRESIDIA NIET ALTIJD EVEN BETROKKEN BIJ KRINGTONEEL

“Niemand van het presidium kwam kijken”

Sfeerverslag slotavond

Tien kringtonelen, Elf Bovenste Planken en een Vetoprijs: dat was het recept voor de elfde slotuitreiking van het Interfacultair Theaterfestival (IFTF). Katechetika ging met de meeste prijzen aan de haal.

Het is elk jaar een feestelijke bedoening, die slotavond. (Bijna) alle deelnemers lopen er op hun paasbest bij en de prijzen staan blinkend uitgesteld. Voor deze editie heeft de organisatie Bart Michiels, directeur van sponsor Opendoek, opgetrommeld om de slotavond te openen. Halverwege zijn speech is de aandacht van het studentikoze publiek echter ver te zoeken.

Iedereen is namelijk maar voor één reden naar de Universiteitshallen afgezakt: het bekend maken van de prijsbeesten. AKM en Katechetika zijn met respectievelijk acht en tien nominaties de gedoodverfde winnaars van de avond.

Magere oogst

Met maar liefst drie Bovenste Planken, waaronder die voor Beste Stuk en, jawel, de Vetoprijs, lost Katechetika die verwachtingen ruimschoots in. Ook AKM sleept drie prijzen in de wacht, zij het in iets minder prominente categorieën.

De traditioneel “sterke” kringtonelen hinken echter achterop. VRG/Ekonomika en Politika leveren dan wel respectievelijk de Beste Mannelijke en Vrouwelijke Hoofdrol, toch blijft de oogst mager. Ook Babylon moet tevreden zijn met slechts één prijs. Historia krijgt twee Bovenste Planken.

Maar niet getreurd, want ook voor de “verliezers” wacht na de uitreiking een welverdiend glaasje bubbels op kosten van LOKO Cultuur. Een erg exclusief feestje wel, want zonder uitnodiging geraak je maar moeilijk binnen. (hvr)

Wie won wat?

Beste Teaser AKM
Beste Omkadering Babylon
Beste Vormgeving AKM
Beste Muziek AKM
Beste Kostuums Katechetika
Beste Mannelijke Bijrol Siegfried Evens (Historia)
Beste Vrouwelijke Bijrol Margot De Boeck (Historia)
Beste Mannelijke Hoofdrol Wauthier Jacquet (VRG/Ekonomika)
Beste Vrouwelijke Hoofdrol Veroline Vanderbeek (Politika)
Beste Regie Lindsay Desmet (Katechetika)
Beste Stuk Katechetika
Vetoprijs Katechetika

Foto Vincent Peeters

Onvrede over jury

De IFTF-jury van dit jaar bestond uit drie leden: Joren Monnens van toneelgroep de Reynaertgesellen (zie foto), Hans Empereur van STUK en Mart Buekers, voormalig cultuurverantwoordelijke van de KU Leuven.

Op Buekers hadden sommige kringen kritiek. “Hij gaf geen toelichting bij onze prijs voor beste omkadering,” zegt Babylonregisseur Bob Boeckx. “Ook tijdens een persoonlijk gesprek achteraf kon hij die niet geven.”

Katechetikaregisseur Lindsay Desmet valt Boeckx bij. “Een jurylid van het IFTF moet toch ten minste zelf al eens theater hebben gemaakt,” vindt ze. “Het was ook jammer dat er geen vrouw in de jury zat.” Sydney Craenen van VRG/Ekonomika vond de aanwezigheid van Buekers dan weer een verademing. “Hij heeft een andere kijk op de dingen,” vindt ze.

IFTF-coördinator Nils Roofthoofd begrijpt de kritiek, maar wijst op het wegvallen van het vierde jurylid. “Actrice Els Olaerts heeft op het laatste moment afgehaakt,” zegt hij. “Met haar erbij had een niet-theatermaker als Mart Buekers beter in de jury gepast.” (jvl)

Afgelopen week werd het Interfacultair Theaterfestival (IFTF) afgesloten. Tien kringtonelen namen het op de scène tegen elkaar op. Sommige groepen krijgen veel steun van hun kring, maar dat is niet altijd het geval.

JASPER VAN LOY

Op enkele uitzonderingen na hebben in de geschiedenis van IFTF enkel kringtonelen opgetreden. In het ideale scenario vertegenwoordigen zij hun kring en hebben ze ook een nauwe band met het presidium.

Dat is onder andere het geval bij Babylon. “Wij worden goed ondersteund door de kring, zowel logistiek als financieel,” zegt regisseur Bob Boeckx. “Enkele presidiumleden zijn ook komen kijken.”

Hetzelfde verhaal vertelt ook Kristien Moeremans, de

toneelverantwoordelijke van Wina. “Een paar jaar geleden was de band tussen het toneel en het presidium minder goed, maar de laatste jaren is dat helemaal in orde gekomen.”

Bij andere toneelgroepen gaat de band met de kring nauwelijks verder dan de gemeenschappelijke naam. Psychopeda is daar volgens regisseur Rinke Rens een voorbeeld van. “In het begin van het jaar zag het presidium het toneel helemaal zitten,” zei ze. “Ze wilden ons heel graag logistiek ondersteunen.”

Van die belofte kwam volgens Rens weinig in huis. “Ze hebben

enkel shiften gedraaid op de openings- en slotavond,” zegt ze. “Reclame voor het toneel maakten ze dan weer wel zelf, omdat het een “kringevenement” was. Niemand van het presidium is zelfs komen kijken.”

Ook bij VRG/Ekonomika-toneel liep de samenwerking niet van een leien dakje. “De twee kringen zijn er amper nog mee bezig,” zegt regisseur

Sydney Craenen. “Het contact met de presidia verloopt heel traag.”

Dat bevestigt VRG-preses Arthur Vermeire. “Elk jaar komt het toneel meer van het presidium los,” zegt hij. “Dat hebben we ook meegenomen in onze jaarevaluatie en willen we volgend jaar verbeteren.”

Bemiddelen

Nils Roofthoofd, die voor LOKO Cultuur het IFTF coördineerde, ziet die ontwikkelingen met lede ogen aan. “Als mensen in je kringtoneel willen spelen, moet je dat als kring steunen, zeker als je een cultuurbeleid hebt,” zegt Roofthoofd.

Ook LOKO zelf kan daar volgens hem een rol in spelen. “De hoofdopdracht van LOKO Cultuur volgend jaar is om de kringen die zich engageren achter hun veren te zitten,” zegt Roofthoofd. “We zouden zelfs moeten kunnen bemiddelen als het echt te erg wordt.”

“Als mensen in je kring willen toneel spelen, moet je dat steunen”

NILS ROOFTHOOFD
(LOKO CULTUUR)

231 Geldgebrek nekt Oude Nabije Oosten

De opleiding Oude Nabije Oosten verdwijnt na een slechte evaluatie. Voor het hersteplan heeft de faculteit Letteren niet genoeg middelen. Taal- en Letterkunde krijgt er een taal bij. Naast de acht huidige talen kan je in de toekomst ook Hebreeuws studeren, al zijn nog niet alle praktische problemen van de baan.

241 Franckentaks zuigt internationale studenten uit

Staatssecretaris voor Asiel en Migratie Theo Francken (N-VA) voert een nieuwkomerstaks in van 160 euro op visa voor niet-Europeanen in. Daarmee wil hij vluchtelingen repatriëren en een gesloten asielcentrum bouwen. Na protest worden de internationale beursstudenten hiervan vrijgesteld.

VERNIEUWINGEN IN HET LEUVENSE ZOMERPROGRAMMA

Cultuur opsnuiven tijdens het groot verlof

De maanden juli en augustus betekenen voor studenten vaak vakantie-werk en herexamens. Maar niet getreurd. De stad Leuven heeft met Het Groot Verlof een gloednieuw zomerprogramma klaar.

ANKE VAN ROY

Eind juni hoor je de duizenden trolleys tot mijlver stationwaarts rollen. Tijdens de warmste maanden van het jaar keren de meeste studenten, zoals het echte boemerangkinderen betaamt, terug naar hun geboortoord. Leuven loopt leeg en gaat van studentikoos naar studentenloos. Onterecht zo blijkt, want ook tijdens het groot verlof valt er heel wat te beleven in Leuven.

Belevenissen en Leuven in Scène, vroeger vaste waarden tijdens de Leuvense zomer, hebben vorig jaar hun laatste adem uitgeblazen. Dit jaar reïncarneren ze in de gedaante van Het Groot Verlof. Dat is de naam van het nieuwe zomerprogramma dat Leuven moet voorzien van een stevige portie muziek, dans, straattheater en gastronomie.

Midzomermuziek

Het Groot Verlof pakt meteen uit met enkele grote na-

men. Naast bekende Belgische koppen zoals Bart Peeters en Urbanus zorgt ook de Britse band UB40 voor muzikaal vrijdag vertier. Op 31 juli is Leuven dus *the place to be* om – al dan niet met een glaasje wijn in de hand – luidkeels *Red Red Wine* mee te brullen met de reggae-groep uit Birmingham.

Voor nog meer midzomermuziek kan je van 30 juli tot 2 augustus terecht in de tuin van Museum M, waar voor de zesde keer het minifestival M-idzomer plaatsvindt. Avishai Cohen Trio, Admiral Freebee, Arsenal en Daan zijn de headliners in het sfeervolle decor.

Tenslotte kunnen muzikliefhebbers eind augustus ook nog terecht op Habitat, een volledig nieuw project. Habitat is een klein festival voor en door jongeren dat voornamelijk Leuvense muziekgroepen in de kijker zal zetten.

Bourgondiërs

Hapje-Tapje, het gastronomische hoogtepunt van de zomer, is daarentegen al aan zijn 27ste editie toe. Ware Bourgondiërs kunnen op zondag 3 augustus weer naar Leuven afzakken om te proeven van allerlei lekkertijen.

bakken kritiek over zich heen. De tijden dat het stadsfestival internationale toppers zoals Radiohead, Iggy Pop en Lou Reed kon strikken zijn voorbij. Al moest de festivalganger toen diep in zijn buidel tasten. De laatste jaren daarentegen was Marktrock gratis.

Naast bakken regen kreeg Marktrock ook bakken kritiek over zich heen

Naast muzikliefhebbers en Bourgondiërs vinden ook filmfanaten hun gading. In samenwerking met Cinema ZED zullen namelijk op verschillende locaties films worden vertoond in open lucht.

Tot vorig jaar koos Live Entertainment voornamelijk voor Belgisch en gratis. Dat budgetverschil merk je. Paul De Leeuw past nu eenmaal niet echt in het internationale rijtje van weleer.

Marktrock

Ook de organisatoren van Marktrock rekenen op de weergoden. De vorige editie had door het slechte weer op zondag te kampen met een historisch lage opkomst. Waar Marktrock op zijn hoogtepunt zo'n 350.000 bezoekers wist te lokken, zakten vorig jaar nauwelijks 35.000 mensen af naar Leuven. Naast bakken regen kreeg, Marktrock ook

Marktrock wordt dit jaar opnieuw vernieuwd, al valt nog af te wachten hoe het festival er precies zal uitzien. Wel wordt het in elk geval ingekort van drie naar twee dagen. Marktrock vindt dit jaar plaats op 14 en 15 augustus op de Oude Markt, met onder meer Slongs Dievanongs, Les Truites, Fixkes en Gers Pardoel.

Organisator Live Entertainment wenste niet te reageren.

Cartoon Jan Gebruers

Stadskracht Gent op de gitzwarte koffie

Afgelopen week betraden drie Gentse bands het hol van de Leuvense leeuw. The Tubs, Faces On TV en Råpe Blossoms deden het STUK ontwaarden in een heerlijk sinister thee-kransje.

MARIE DIELS

StadsKracht is een initiatief van NachtKracht, een Leuvense concertorganisatie met een instinct voor opkomend muziktalent. Drie bands uit dezelfde stad bestijgen in één concertavond het podium van een andere. Afgelopen dinsdag ontstond zo een kruisbestuiving tussen Gent en Leuven.

De rockers van The Tubs openden de avond zoals een "En, nog geen lief?" op een familie-feest: onvermijdelijk herkenbaar, maar weinig origineel. Even later sloop het hardere gitaarwerk gelukkig binnen en leverden ze met het weemoedige *Everyday I'm Wastin'* een behoorlijk visitekaartje af.

Råpe Blossoms maakt duistere *noise* verrassend dansbaar

Faces On TV, finalisten van de Nieuwe Lich-ting, wou verrassen. Hun donkere indie ontvlamde zelfs in atmosferische *noise*, waarbij de microfoon van frontman Jasper Maekelberg in zijn gitaar verstrikt raakte.

Maekelbergs falsetto was het ultieme leidmotief in een gevarieerde set. Vooral het bekruijpende *Run Against the Stream* bracht een verkoelende rilling langs ieders rug in een ondertussen bloedhete Labozaal.

Blootsvoets

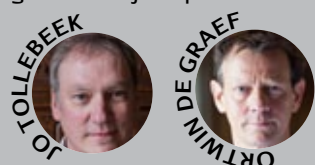
Postpunkers Råpe Blossoms sloten StadsKracht af in explosief donkerzwart. Zang en gitaar vochten een ware burgeroorlog uit en namen afwisselend de bovenhand. Bovendien was die duistere *noise* verrassend dansbaar. Frontman David Defrenne nam het voortouw, ondersteund door het overigens blootsvoetse drumwerk op songs zoals *Outlines* en *Egging Voices*.

"t Is het laatste nummer. Kom maar wat dichter jongens," zegt Defrenne. Eerlijk? Voor stevige afsluiter *Saturn* waren wij met plezier naar Gent zelf afgezakt. Iedere twijfel die je nog zou hebben over de rivaliserende studentenstad, maakte Råpe Blossoms met de grond gelijk.

Dit najaar vervolledigt StadsKracht zijn reeks met drie bands uit Antwerpen (6/10) en Brussel (15/12).

25| Zinkend Letterenschip zoekt nieuwe kapitein

Het water staat aan de lippen van de faculteit Letteren: het geld is er bijna op. Werk aan de winkel voor de nieuwe de-

caan. Gemakkelijk zal dat niet zijn. Het professorenkorps is bijzonder apathisch. "Iemand moet ons uit de gelatenheid sleuren" smeekt sinoloog Nicolas Standaert.

26| Leuven Klimaatneutraal en Bruno Tobback onder vuur

Veto kleurt groen naar aanleiding van de klimaatweek. Is Leuven Klimaatneutraal2030 op de goede weg? Daarnaast zegt Bruno Tobback in een interview dat hij voorzitter van sp.a wil blijven: "Wie de hele tijd het roer omgooit, draait rond." Strijdvaardig, dat wel, al beseft Tobback dat hij "minder kans maakt" dan uitdager John Crombez.

Menu v/d week 18/05-22/05A1 = alleen Alma 1
A2 = alleen Alma 2A3 = alleen Alma 3
GHB = alleen Gasthuisberg

= vegetarisch

www.alma.be
ALMA KU Leuven | Facebook**maandag****ALMA for NEPAL**

Pakaayo Masu (lamscurry)	€4,5 waarvan €1,5 naar Nepal
Vegetarische currysotel	€4,5 waarvan €1,5 naar Nepal
Broodje Hummus	€2,3 waarvan €1 naar Nepal
Linzensoep	€0,9 waarvan €0,5 naar Nepal

Alle bedragen naar Nepal via Rode Kruis Vlaanderen

dinsdag

BBQ spies met pittige tofu	(A1+A2+GHB)	€ 4.20	
Lunch BBQ, in de Moete		€ 4.20	
Loempia met wokgroenten en chilisaus		€ 4.20	
Kippenbout met zoetzure currysous en broccoli	(A1+A3+GHB)	€ 3.20	
Lamsburger met Griekse pasta en thijmsaus	(A1+A3+GHB)	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise klein	(A2)	€ 3.20	
Varkensblokjes uit Sri Lanka	(A2)	€ 5.40	
Quorn pita met venkel, wortel en courgette salade en yoghurt dressing	(A3)	€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot	(A3)	€ 4.20	
Koninginnenhapje	(GHB, enkel avondmenu)	€ 4.20	

woensdag

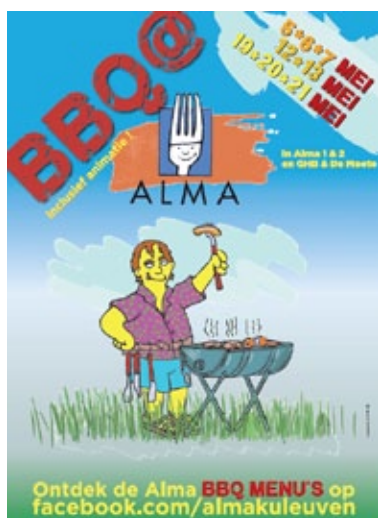
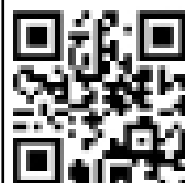
BBQ Hawaïburger met gegrilde ananas	(A1+A2+GHB)	€ 4.20	
BBQ in Alma 3 NIEUW (enkel avondmenu)		€ 3.20 – € 4.20 (veggie) – € 5.90	
Lunch BBQ, in de Moete		€ 4.20	
Kikkererwten op z'n catalaans (gegratineerd met olijven en mozzarella)		€ 4.20	
Paella (met kippenvleugel, inktvisringen en chorizo)		€ 5.40	
Spaghetti bolognaise groot	(A1+A3)	€ 4.20	
Spaghetti bolognaise klein	(A1)	€ 3.20	
Provençaals stoofpotje (varken)	(A2)	€ 3.20	
Rumsteak met bearnaisesaus en oventomaat	(A3)	€ 5.90	

donderdag

BBQ: Spek, gevogelte chipolata en kippenlapje	(A1+A2+GHB)	€ 5.90	
BBQ in Alma 3 (enkel avondmenu)		€ 3.20 – € 4.20 (veggie) – € 5.90	
Lunch BBQ, in de Moete		€ 4.20	
Chipolata met spinaziepuree		€ 3.20	
Nasirolletjes met tomatensaus en witte koolsalade		€ 5.40	
Koninginnenhapje	(A1+A2+GHB)	€ 4.20	
Kalkoengebraad met ananas en kaas, peperroomsaus en kroketten	(A3)	€ 5.90	
Spaghetti bolognaise groot	(A3)	€ 4.20	

vrijdag

Bagnat met wokgroenten, slaatje en quornblokjes	(A1+A3+GHB)	€ 5.90	
Boomstammetje met mediterrane saus, wortel- en venkelblokjes		€ 4.20	
Kippenlapje met tomatensaus en ratatouille	(A1+A2+GHB)	€ 5.90	
Provençaals stoofpotje (varken)	(A1+A3+GHB)	€ 3.20	
Koninginnenhapje	(A3)	€ 4.20	

*One man's trash is another man's treasure!**Inzameling en verkoop van tweedehands goederen met een enorm en steeds wisselend aanbod!***de kringwinkel****SPIT***Tijzenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee
www.spit.be***AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN**
ALBATROS
F U I F Z A A L**BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!****355 PER AVOND, 250 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS**

Bij elke vierde fuif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

**CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJKEN.**RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

Optreden Franse komiek Dieudonné verboden in Brussel

Geen deelname Letteren aan 24-urenloop

Feest bij Run For Specials: "Grootste concurrent uitgeschakeld!"

VETO

Schaamteloze
riooljournalistiek
betaald door LOKO

ISSN 0959-719-77

GEZOCHT:
20 Metalen
Studentenflikken

Anoniem AV-lid:
"De meesten van
ons kennen het
verschil tussen
links en rechts
niet"

ONAFHANKELIJK SENSATIEBLAD VAN DE
LEUVENSE STUDENT

DOSSIER GEFLIKFLOOI

Medewerker R. Torfs: "Hij muilt er op
los. Onhoudbaar in de lente."

NEUTRALITEIT, SHNEUTRALITEIT!

EEN BLIK ACHTER DE SCHERMEN: HOE
KRITISCH ARTIKELS SCHRIJVEN BIJ VETO

HEET VAN DE NAALD! VERS VAN DE PERS! FRIS VAN DE VIS!

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 41 - Nummer 25
Maandag 18 mei 2015

Veto is een uitgave van de
Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie. De stand-
punten verdedigd in Veto
stemmen niet noodzakelijk
overeen met de standpunt-
en van LOKO.

Hoofdredacteur:
Korneel "mijn Pools opfris-
sen" De Schamp

**Redactiesecretaris &
V.U.:**
Sam "slapen" Rijnders
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Margot "werken in Watou"
De Boeck, Catherine
"Ierland" Hechter, Yentl
"Nieuwe uitdaging
zoeken" Cooreman, Karel
"Op naar het kalifaat!
Allah Hu-akbar!" Peeters,
Jasper "mijn plan trekken
in 50 stappen" Van Loy,
Karolien "naar Sri Lanka
gaan" Wilmots

Schrijvers:
Brecht "(schrijven over)
fietsen" Castel, Thomas
"IJsland USA IJsland"
Cliquet, Paul-Emmanuel
"speelpleinwerking"
Demeyre, Roderik "een
of andere site opschar-
relen" De Turck, Marie
"hangmat hangen" Diels,
Tobias "mijn dad bod
rocken" Geerinkcx-Rice,
Simon "iets met poli-
tiek doen" Grymonprez,
Thomas "diploma halen"
Hendrixx, Caroline "lek-

ker eten" Hermans, Eline
"trektocht naar Rome"
Hoogmartens, Riet "een
maan in London" Tem-
merman, Hanne "wereld-
tentoonstelling Milaan"
Van Espen, Heidi "cultuur
opsnuiven" Van Rompuy,
Anke "een toekomstplan
verzinnen" Van Roy

Fotografen:
Kalina "epische foto's trek-
ken" De Blauwe, Catherine
Hechter, Kwong "ver-
huizen" Gueng To, Vincent
"naar Sri Lanka gaan bis"
Peeters

Tekenaars:
Jeroen "doctoraatje
schrijven" Baert, Karo-
lien "niemand kan zo ver
in de toekomst kijken"
Favoreel, Jan "bejaarden
entertainment" Gebruers,
Martijn "ik ziet wel wat
ik tegenkom" Stoop,
Michiel "zomerslaap

houden" Van Boxel, Jas-
per Van Loy, Quinn "nog
meer slapen" Vermeersch

Dtp:
Sam Rijnders, Margot De
Boeck, Korneel De Schamp
en Roderik De Turck

Eindredactie:
Thomas Cliquet, Yentl Co-
oreman, Margot De Boeck,
Korneel De Schamp,
Roderik De Turck, Simon
Grymonprez, Catherine
Hechter, Karel Peeters,
Jasper Van Loy, Heidi Van
Rompuy

IT:
Joachim Beckers, Pieter
Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay De
Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66

Drukkerij:

Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162

Veto wekelijks in de bus?
Schrijf elf euro over op
rekening- nummer 001-
0959719-77 voor een jaara-
bonnement.

Meewerken aan Veto?
Redactievergaderingen
vinden iedere vrijdag
plaats om 16 uur en staan
open voor iedereen. Alle
geïnteresseerden (tekst,
foto, lay-out, vakantie-
plannen) zijn welkom op
het redactieadres.

Lezersbriefje schrijven?
Tot vrijdag 14 uur kun-
nen lezersreacties gemailld
worden naar veto@veto.
be. De redactie behoudt
zich het recht reacties in te
korten of op het internet te
publiceren.

Veto zet recht

In Veto 4123 interview-
den we Akay Awdilla.
In het artikel werd de
Koerdische studentenor-
ganisatie YXK vermeld.
Ze hebben echter niets
te maken met Awdilla en
distantiëren zich van zijn
uitspraken.

Johan Bonny

“Er zijn dossiers blijven liggen”

Johan Bonny staat genoegzaam bekend als de meest liberale bisschop van Vlaanderen. Meer begrip voor homoseksualiteit en leerkrachten met hoofddoek? Moet kunnen, aldus Bonny.

KORNEEL DE SCHAMP

Of hij de opvolger van aartsbisschop Leonard wordt, wil hij niet kwijt, maar in zijn kenmerkende rustige stijl weerlegt de bisschop van Antwerpen clichés en pleit hij voor geleidelijke veranderingen.

Wij brachten onlangs een klimaatverto uit. Binnenkort komt er een pause-lijke encycliek over klimaatverandering. Waarom is dit thema belangrijk voor de Kerk?

Johan Bonny: «De Kerk moet daar mee bezig zijn. Dit is een wereldwijde problematiek waar alle landen en culturen mee te maken krijgen. Het beroert het water dat we drinken, het voedsel dat we eten. Het is letterlijk van levensbelang. De Kerk moet duidelijk maken dat ze de zorg van de mensen deelt.»

Het is maar een van de initiatieven van paus Franciscus. Er wordt gesproken over een nieuwe wind in het Vaticaan. Gaat u daarmee akkoord?
Bonny: «Al vanaf de eerste dag stelde hij zich zo op. Hoe hij naar voor kwam bij zijn verkiezing... heel transparant, heel eenvoudig, heel dicht betrokken bij de mensen. De paus zoals die er nu staat, die komt anders en goed over. Ik denk dat hij op een heel geloofwaardige manier inspeelt op wat de mensen verwachten van de Kerk en haar leiders.»

Uit de onderste schuif

Was het hoog tijd dat zo iemand aan het hoofd kwam?

Bonny: «Wat mij betreft, ja. Iedere paus moet natuurlijk wel antwoorden formuleren die relevant zijn voor zijn tijd. Je kan niet alles tegelijk aanpakken. Bepaalde dossiers zijn stevig aangepakt. Bijvoorbeeld voor mensenrechten: daar was Johannes Paulus II toch een modelfiguur. Maar andere dossiers zijn blijven liggen. Ik

heel breed open. Aan de bisschoppen vraagt hij om eerlijk te spreken. Dat is een heel merkwaardig appèl, dat goed en bemoedigend is overgekomen.»

Toch komt het hier in West-Europa of België vaak over alsof de Kerk of touch is met de maatschappij. Bij dossiers als het homohuwelijk blijft ze halsstarrig in het verzet.

Bonny: «“De Kerk”, daar zitten zoveel strekkingen, bewegingen en lagen in. In haar diversiteit is de Kerk wel degelijk betrokken, met het leven, met gezinnen en de problematiek rond echtscheiding of homoseksualiteit. Wat we nodig hebben is een gemeenschappelijke taal. We moeten terug binding maken in hoe we als Kerk met die dossiers omgaan. Nu is het te gefragmenteerd. Iedereen vindt wel een gemeenschap waar hij zich goed in voelt, maar er is binding nodig in de aanpak.»

«Dat was ook de hoofdlijn van mijn brief over relaties, huwelijk, gezin en familie (in die brief pleitte Bonny ook voor begrip rond homoseksualiteit, red.). De vraag rond homoseksualiteit is maar een klein deeltje van het hele verhaal in die brief. Mijn zorg voor verbinding staat daarin bovenaan. We moeten ervoor zorgen dat zoveel mogelijk mensen zich betrokken partij voelen.»

Symbolische hoofddoek

U had het daarnet over de katholieke scholen. Topman Lieven Boeve wil moslimleerkrachten, mét hoofddoek. Kan dat voor u?

Bonny: «Met de fundamentele vraag die Lieven Boeve stelt, zijn we al een eind bezig. In grote agglomeraties zoals Gent, Antwerpen of Brussel, heb je veel katholieke scholen waar de meerderheid van de leerlingen niet Vlaams is of niet uit een katholieke achtergrond komt. We hebben scholen met een helft moslimkinderen

Foto Kalina De Blauwe

wingen. Je brengt in feite ervaringsdeskundigen binnen.»

Het dragen van de hoofddoek kan dan uiting geven aan die openheid?

Bonny: «Ons onderwijs mag je niet losmaken van de samenleving. De christelijke gemeenschap gaat voor een open samenleving. Mensen moeten elkaar respectvol benaderen, ook over de grenzen van levensbeschouwingen heen. Daar kan een moslimleerkracht een constructieve meerwaarde betekenen.»

«Je mag het niet toespitsen op die hoofddoek. Dan ben je met een symptoom bezig. Of die leerkracht een hoofddoek draagt of niet, is een bijkomstigheid. Ik heb de indruk dat die hoofddoeken veel meer een probleem zijn bij 50+ers dan bij jongeren zelf. Die zijn dat ondertussen gewoon. Jongeren gaan daar veel makkelijker mee om dan mensen van mijn leeftijd. Die zoeken er vaak veel meer achter dan wat het echt is.»

«We moeten wel waken over extremisme, ideologische uitwassen en zien dat de hoofddoek geen verdrukingsmiddel wordt. Maar je moet uit elkaar houden wat problematisch is en wat niet.»

Heeft de Kerk in België een rol te spelen in de strijd tegen radicalisering?

Bonny: «Wij hebben een rol te spelen. In onze parochiale structuren hebben we al jaren goede verhoudingen met de andere godsdienstige gemeenschappen ter plaatse. In onze scholen en jeugdbewegingen zijn we er voor alle kinderen.»

«Ik denk dat het extremisme voor iedereen een verrassing is. Zie de verbijstering in de VS toen de piloten van 9/11 Amerikaanse burgers

bleken te zijn. Zo was het ook met de latere aanslagen. Een bepaalde vorm van gewelddadig extremisme komt uit onze eigen samenleving terwijl we juist proberen in te zetten op integratie. Het heeft onder meer te maken met een nieuwe bergeneratie. Men wordt gevoed door ideeën, die men opdoet en doorgeeft via internet. Dat stellen we evengoed vast binnen de katholieke Kerk. We moeten ook aandachtig genoeg zijn voor frustraties die hier leven.»

Filosoof Leonard

Aartsbisschop André Leonard gaat binnenkort op pensioen. Heeft hij het katholicisme in België deugd gedaan?

Bonny: «De Kerk wordt niet be-

ook komt. Van iedere persoon zal je sowieso de sterke en zwakke kanten hebben.»

«Je moet eens lezen wat jullie rector in De Standaard heeft geschreven. Dat vond ik een treffend artikel. (KU Leuvenrector Rik Torfs schreef in DS van 11/05 over de fouten van én zijn sympathie voor André Leonard, red.)»

Heeft hij de pedofilieschandalen goed aangepakt?

Bonny: «Monseigneur Leonard heeft het ongeluk gehad dat dat probleem is losgebarsten toen hij net begon als aartsbisschop in 2010. Hij was op dat moment amper twee, drie maand bezig. Hij heeft ons ten volle gesteund in wat

“Vertrouwen gaat weg als een paard, maar komt slechts als een schildpad terug”

denk aan de verdere uitvoering van het Tweede Vaticaanse Concilie met betrekking tot het leven in de Kerk zelf. Dat sluit aan bij de vragen of verwachtingen die hier bij ons al een hele tijd leven. De dossiers in de onderste schuif moeten worden aangepakt.»

«Je ziet zaken verschuiven, bijvoorbeeld hoe Franciscus de synode (grote bisschoppenvergadering, red.) voor het gezin organiseert. De paus legt de vragen waar men voor staat voor aan het hele kerkvolk. Het gaat over het gezin, daar zijn alle gelovigen bij betrokken en dus trekt hij het gesprek

en nog eens een vierde van andere origine.»

«Sommige van de moslimkinderen hebben hun hele onderwijs traject doorlopen in het katholiek onderwijs. Tegelijk hebben we een tekort aan leerkrachten. Van waar kunnen die leerkrachten beter komen dan van degenen die het hele onderwijs traject bij ons hebben gevolgd? Als er in een ruimer team op een school enkele moslimleerkrachten zouden zijn, kunnen die ook meewerken aan dialoog, integratie en wisselwerking tussen verschillende levensbeschou-

“Of die leerkracht een hoofddoek draagt of niet, is een bijkomstigheid”

stuurd door anonieme raden, maar zet in op personen. Dan heb je natuurlijk de voor- en nadelen van een gepersonaliseerd systeem. Het nadeel is dat één persoon nooit de volledige bandbreedte kan bedekken, het voordeel is dat je weet met wie je spreekt.»

«Monseigneur Leonard heeft met zijn persoon datgene geboden wat hij te bieden heeft. Hij is een filosoof, een intellectueel. Hij hield wel eens van een provocatie, hij had het niet voor kleurloosheid. Ik denk dat we dat moeten blijven meenemen, wie er

nationaal moest gebeuren om dat probleem aan te pakken.»

«De hele situatie heeft de Kerk diep beroerd en veel mensen ontgoocheld en gekwetst. Vertrouwen gaat als een paard weg en komt maar als een schildpad terug. Dus heb je tijd nodig. We kunnen dat vertrouwen niet terugwinnen door grote woorden en grote slogans, maar door zo eerlijk mogelijk dossier per dossier aan te pakken. Ik denk dat we dat gedaan hebben en daar nog steeds mee bezig zijn.»